

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

Năpăstuirea Moșilor la ordinea zilei

In acord cu brava noastră studențime universitară L. A. N. C. Regionala Cluj, se identifică deplin cu revindicările Moșilor precizate în memoriul înfățișat M. S. Regelui prin dl dr. Amos Frâncu și va apela la centrala L. A. N. C. ca să angajeze întreaga Ligă pentru a duce la izbândă lupta de viață a Moșilor. In acest scop Regionala va da tot sprijinul său atât delegațiilor Moșilor cât și locuitorilor din Cluj Mănăștur, cari vor solicita intervenția urgentă și efectivă a guvernului pentru înlăturarea nedreptăților strigătoare la Cer săvârșite prin regimurile anterioare și aprobă ca membrii Ligii: dl Major dr. Băleanu și Căp. Șiancu să conducă delegațiile la București.

Iată și textul acestui memoriu adresat dlui Ministru al Agriculturii:

Domnule Ministru!

Doleanțele Moșilor din Munții Apuseni și a comunelor dela poalele acestor munți sunt fixate în memoriul înaintat M. S. Regelui, precum și în memoriul adresat domnului președinte de Consiliu, adnexat, în memoriul dela 12 Aprilie 1924 contra-semnat și ratificat de delegatul guvernului; aceleași revendicări au fost adoptate în memoriul parlamentarilor și experților, deasemenea adnexat.

Cum guvernul anterior, în contra făgăduințelor M. S. Regelui a dat soluțiuni potrivnice intereselor de viață ale comunelor, proprietari de antiquo ai pădurilor și pășunilor, călcând și dreptul istoric și legea agrară, solicităm respectuos noului guvern, ca să determine măsuri administrative, judiciare la Comitetul Agrar și legislative pentru înlăturarea ruinii elementului băștinaș din țara Moșilor.

In particular ținem a sublinia înainte de toate, că după ce în zilele de 17 și 20 Aprilie a. c. s'au publicat la Comisiunea județeană din Cluj hotărârile Comitetului Agrar pentru păduri și pășuni comunale, prin cari cu călcarea legii în masivele contelui Gheorghe Bánffy, Urmânczy — cunoscutul ucigaș al Moșilor dela Beliș — și Tischler Mór, Btürger Albert și baronul Albert Bánffy din ocolul Huedin contra legii agrare și contra promisiunilor solemne ale guvernului anterior s'au scutit în favoarea societăților exploatare și a

proprietarilor, cari au devastat barbar și fără a reimpăduri masivele păduroase de brad, solicităm ca imediat să se i-a măsuri obligatoare pentru oprirea tăierii pădurilor, revocarea autorizărilor de exploatare și anularea la intervenția Ministerului de Domenii și de Justiție a celor trei hotărâri ale Comitetului Agrar în cauză.

Cererea de reviziune — adnexată — în cauza Gh. Bánffy precum și cererea de reviziune aflătoare la dosar în cauza Urmânczy-Kalotaszegi și în urmă cererea și contestațiile dela dosarul Tischler Mór etc., dau dovezi absolute de călcările de legi în formă și în fond, arătate de apărătorul nostru desinteresat dr Amos Frâncu, pentruca comunele noastre reprezentate prin subsemnații delegați să fie frustrate de cofa disponibilă maximală în păduri și pășuni, scutindu-se exploatare.

In scurt:

1. In cauza Gh. Bánffy s'a invocat autoritate lucrului judecat pe când comunele — afară de Răchițele și Dealu Botti — nici când nu au fost citate, nici măcar la Comisia de Ocol, iar comuna Răchițele și Dealu Botti au fost citate la Comisia de Ocol numai în materie de expropriere, iar împroprietărirea s'a făcut de Comisiunea Județeană fără a fi afișarea obiectului, ca instanță de apel, cu eliminarea instanței întâi: Comisia de Ocol. Deci Hotărârea No. 84/1923 a Comisiei Județene, care nici când n'a fost comunicată cu co-

munele nu poate constitui autoritatea lucrului judecat pentru nici una din comunele interesate.

Scutirea societăților „Regatul Mare“ și „Râul Alb“ (Tischler) în numele contelui Gh. Bánffy, care a încheiat contractele după 1 Dec. 1918, este conf. art. 4 L. R. A. nulă și nevalidă și prin aceasta comunele sunt lipsite de 7000 jug. pădure de brad, masiv, din care după enormele devastări, abia vre-o 500 jugăre trebuie distribuite între comunele convergente, conform convențiilor încheiate între comune.

2. In masivul Urmânczy, contra cererii de revizuire a Casei Pădurilor și a câtorva comune interesate, pe când celelalte nici până acuma n'au nici o cunoștință de nici o procedură și pe când nici una dintre comune nu a fost citată la instanțele de fond, s'au scutit în favorul „Kalotaszegi“ (Grödl-Groza etc.) după devastare de 20000 jugăre, singura pădure existentă de 7600 jug. pe baza unui contract, declarat în fals, încheiat afirmativ în 1916, fără a se cerceta falsitatea — tot pe baza raportului Insp. Golgoteanu — pe când Statul, ca urmașul de drept a părții contractante Urmânczy, pe temeiul călcării legii silvice, prin devastări fără reimpăduri, chiar dacă ar fi valabil contractul, trebuie să-l rezilieze și astfel să exproprieze integral și suprafața și subsolul din moșia absenteistului Urmânczy.

Cauza e delucidată și prin inter-

pelarea în Cameră a fostului deputat dl Victor Moldovan.

3. În masivul Tischler etc. instanțele de fond în concordanță cu opiniile silvice au expropriat și impropriat integral comunele, iar Comitetul Agrar reducând cota legală maximală disponibilă, au scutit pentru proprietarii Tischler, Buerger și soții, pe baza raporturilor de 2 ori false și declarate de douăori în fals prin apărarea comunelor, ale inspectorului Golgoteanu, peste 10000 jug. teren de pădure — singur existente — și astfel comunele rămân și fără pădure și fără pășune, contra art. 34 din Legea agrară, care declară obligatoare opiniile silvice.

Peste tot, Comitetul Agrar a permis să se dea pășunile date în terene păduroase, urmând ca după legea Constantinescu, proprietarul să-și ducă lemnul în curs de 2 ani, pe când prin acest sistem de-o parte se frustează comunele de lemn — baza existenței lor — și de altă parte se creiază „Karst“ în Munții Apuseni!

Aceste sunt durerile noastre cele mai arzătoare, în păduri și pășuni, pe lângă devastările ce am suferit prin inundațiuni și pe lângă sistemul abuziv, cu care s'a făcut colonizările, în loc de a așeza surplusul de populație din Munții Apuseni și peste tot din țara Moților în moșiile dela hotarele de Vest, scutite de nedreptul de sub expropriere în atmosfera de venalitate în care trăim și în rezervele păduri ale Statului, cum e a contelui Andrassy, remunerat cu daruri naționale, cu prețuri de expropriere peste tariful legal.

În consecință menținând întru toate rugămintele formulate în memoriul către M. S. Regele și către președintele de Consiliu anterior, ne rugăm să se iee de urgență următoarele măsuri pentru înlăturarea peirii Moților.

I. Să se oprească imediat tăerile în toți Munții Apuseni și în toate versantele lor, prin societățile exploatare și proprietari, revocându-se toate autorizațiile de exploatare și să se constate și pedepsească infracțiunile aduse Legii silvice, prin devastările pădurilor, reținându-se ca garanții prețul de expropriere și în același timp să se ordone procedura disciplinară și penală contra tuturor organelor silvice și agricole vinovate pentru ilegală soluționare a chestiunii pădurii și pășunii comunale în frunte cu Inspectorul gen. Golgotean care fără a fi la fața locului, a dat expertiză deși zăpada

îl opria a străbate în regiuni și a uzat de un sistem de falsuri în favorul proprietarilor și a societăților pentru a anula efectele naționale și sociale ale legii agrare.

II. A determina Comitetul Agrar să revoce și anuleze hotărârile aduse în masivele Bánffy, Tischler, Urmánczy etc. ordonând în același timp exproprierea baronului Albert Bánffy reclamant la Liga Națiunilor, neexpropriat integral până acuma și înlocuirea cu alte hotărâri, cari observând după puțină cota maximală să improprietească pe comune prin exproprierea integrală a tuturor masivurilor de păduri și pășuni, a tuturor comunelor interesate dintre cari o mulțime a fost eliminate, complet, cum sunt Giurcuțele, etc., conform convențiilor încheiate, unde există aceste, ca la Bánffy și Tischler și conform legii, după un plan de ansamblu la celelalte comune.

III. A improprietări cu loturi și a înzestra cu casă, sămânță, acarete și credite pe coloniștii așezați în Sătmár, Bihor și Bănat, a întocmi noi tablouri de colonizare în toată țara Moților și a completa tablourile de improprietare, considerând în prima linie, că foștii voluntari și gardiști naționali conform legii, tablouri greșite în urma absenței locuitorilor și a ușurimei organelor agricole și în urmă a revizui și a nula toate scutițiile de expropriere dela întreaga frontieră de vest, unde s'a făcut scutiri nelegale ca de ex. la Abația din Mólk (Austria) în Marghita, la contele Zichy etc., și a îngriji de imediata colonizare a Moților muritori de foame atât la hotarul de Vest cât și în interiorul țării spre pildă în pădurile expropriate dela Andrassy, rezervate Statului, îngrijind în același timp, ca cooperativele silvice țărănești să fie organizate în mod obligator.

Hipocrizia lor și naivitatea noastră

Cu cât se studiază mai stăruitor chestiunea jidovească, cu atât i se descoperă mai multe laturi și mai numeroase fibre prin cari semitul modern pătrunde înveninând organismul societății ariene.

Infiltrația adâncă a mentalității iudaice a ajuns atât de departe în toate domeniile vieții noastre, încât e necesară o cercetare aprofundată spre a da la lumină germenii vătămători și o energie eroică spre a scoate dușmanul de veacuri din sânul nostru.

IV. A asigura, ca prin o lege specială toate pădurile și pășunile din țara Moților definită în legea de amestie și întregită cu plasa Hálma (jud. Arad) să se exproprieze și cari nu au fost acordate prin Reforma agrară, a se distribui comunelor din țara Moților organizându-le într'un corp economic autonom, după pilda grănicerilor și a le reda în administrație proprie silvică cu ajutorul cooperativele obligatoare.

Astfel se va respecta și cuvântul M. S. Regelui, că „pădurile și pășunile din Munții Apuseni vor fi ale Moților“.

V. A se dispune imediat, ca parchetul silvic, ce compete comunelor din pădurile comunale și particulare din pădurile Statului, să se dea imediat spre tăere, iar pășunile să se lase până la noi dispozițiuni în arendă forțată.

VI. Să se asigure împlinirea cererilor cuprinse în memoriul către M. S. Regele — în afară de cele menționate — după natura lor, pe cale administrativă, ori prin Comitetul Agrar și organele subordonate ori pe cale legislației speciale.

Intervenind în acest înțeles și pentru revendicațiile formulate mai sus și anume cele ardente: în păduri pășuni și colonizări imediat, iar restul după deschiderea Corpurilor Legiuitoare, existența Moților poate fi ușurată, la din contră condamnată pierzării.

Primiți Vă rugăm domnule Ministru, asigurarea românescului nostru devotament.

București, la 27 Aprilie 1926.

Delegații comunelor din Munții Apuseni.

Anexe: Memoriul către M. S. Regele,
„fostul preș. de Consiliu,
Memoriu Comisiei Parlamentare,
Revizuirea în cauza Gh. Bánffy
Memoriu Bossie-Frâncu,
Adresa Frâncu către d. Brătianu.

Chestiunea jidovească are un trecut și mai ales o actualitate atât de complicată prin amestecul disolvant al Jidanului în evoluția fiecărui neam încât lumină riguros științifică ar începe să se facă numai dacă s'ar înființa un curs special la Universitate asupra *doctrinelor subversive* faurite de Jidani, cu scopul precis de a destrăma coeziunea socială și națională a popoarelor creștine.

Ceeace ar forma obiectul interesant al unui curs academic în răstimp de un an, nu se poate indica nici

în liniile cele mai largi în cadrul unui articol de revistă.

Spre a da numai o slabă idee despre partea actuală a chestiunii jidovești, — fără a-i schița trecutul la diferitele popoare timp de 30 de secole, — și spre a produce o simplă impresie asupra cititorului despre adâncimea la care au străbătut fibrele mentalității jidovești în organismul creștin, mai ales spre a face dovada cât de subversivă este infiltrația semită cu câtă hipocrizie lucrează față de noi; să-mi fie permis a aduce câteva exemple luate din frământata vreme, prin care trecem.

De când Jidanii au ieșit din *ghetto*-urile lor medievale, în care singuri s'au izolat prin ura talmudică contra creștinilor și prin neputința istoric dovedită de a se asimila, de când acest neam prin naivitatea popoarelor europene a obținut încetățenirea începând dela marea Revoluție franceză, sufletul arian este agitat cu doctrine puse în circulație, ca o marfă bună pentru cumpărător, dar vătămătoare celui ce o vinde. Marfa se produce ori în fabrica spiritului curat iudaic, ori în officina mentalității jidovite.

Negustorul care o aruncă pe piață este ori Jidanul pur sânge ori Jidovitul care poate fi inconștient sau vinovat dacă o face pentru arginții lui Iuda.

Consumatorul este creștinul înșelat cu o desăvârșită perfidie. Înșelătoria se constată după producerea celei mai ademenitoare iluzii despre fericirea generală; după ce societatea ariană, târziu deșteptată la realitate a ajuns la convingerea că totul a fost un vis combinat cu meșteșugire în profitul exclusiv al distribuitorilor de doctrine inventate spre a amăgi pe naivi. Până să sosească însă desamăgirea, Jidanul și-a făcut afacerea a isbutit să slăbească legăturile de solidaritate socială și națională, pe cari se întemeiază propășirea normală a oricărui neam.

Câteva exemple.

I. Jidanul este cel mai stăruitor și entuziast propovăduitor al *internaționalismului*. Pentru alții el a inventat teoria că omenirea numai atunci va ajunge la maximum de bună stare, cultură și fericire, când vor dispărea granițele dintre națiuni, când toate Statele abdicând dela actuala lor suveranitate vor consimți să trăiască sub ocrotirea unei singure organizații universale, așa cum se străduiește Jidovimea să-și construiască Liga Națiunilor. Pentru alții astfel vorbesc și lucrează; *pentru ei* însă sunt cei

mai *intoleranți naționaliști*. Nici un Jidan nu poate contesta că tot neamul lor consideră, că cel mai prețios bun obținut de pe urma războiului este creierea Statului lor *național* în Palestina. Toată lumea inițiată știe că naționalismul jidovesc în Palestina se manifestă față de populația arabă cu o intoleranță, un exclusivism și o cruzime care a adus pe Arabi la exasperare. Așa dar, pentru noi creștinii sunt *internaționaliști*; pentru ei, Jidanii sunt cei mai înverșunați *naționaliști*.

II. Alt exemplu. Față de credința creștină, cu izvoarele ei de dogmă și tradiție, Jidanul își permite să exercite un desfrânat spirit de critică, ținând și sporească prin propaganda-i perfidă numărul așa zișilor *liber cugetători*. Ateismul este tema lui de predilecție, bine înțeles pentru uzul creștinilor. Când nu ne poate țări la această extremitate, atunci caută să slăbească creștinismul prin provocarea schismelor sau cel puțin certelor religioase. Iată ce mărturisește în această privință un rabin în discursul ținut la 1880 în fața unui consiliu de rabini, adunați spre a comemora o dată din istoria neamului jidovesc:

„Biserica creștină fiind unul dintre dușmanii noștri cei mai periculoși, noi trebuie să lucrăm cu stăruință să-i micșorăm influența; așa dar, trebuie pe cât este posibil să altoim pe inteligența creștinilor ideile de liberă gândire, de scepticism, de schismă și să provocăm certurile religioase, cari sunt în mod firesc atât de fecunde în diviziuni și în secte înlăuntrul creștinismului.“ ¹⁾

Nu este aici locul de a desvălui urmele spiritului iudaic în toate schismele și sectele ce se întâlnesc în istoria creștinismului dela apariția lui până astăzi. În acest domeniu de cercetare, învățații creștini au încă multe de făcut. Amintim numai din zilele noastre, noua sectă ce încearcă, prin stăruința și finanța jidovească, să-și croiască drum prin mulțimea norodului creștin: amintim *adventismul*, căutând să smulgă dela sânul bisericii pe țărani și meseriașii români, pe cari îi ademenesc cu făgăduința fericirii comuniste și a deslegării de orice jurământ către autorități, dându-le numele de „*po-căiți*“ ca și cum credincioșii noștri sub scutul celor două biserici naționale până acum ar fi trăit o viață plină de păcate.

Așa dar, față de noi creștinii, Ji-

¹⁾ cf. Dreptul rasei superioare, tradus de I. C. Cătuneanu, Cluj 1924 pag. 39.

danul încearcă mereu a fi cel puțin reformator când nu poate propovădui *ateismul*. Dacă spiritul lui critic merge așa de departe, să ne întrebăm un moment cum își exercită același spirit critic față de propria lui religie.

Aici se schimbă tactica. Toată lumea știe și istoria ne confirmă adevărul, că cel mai *habotnic conservator în materie de religia lui este Jidanul*. El nu se atinge de confesiunea mozaică de cărțile lui sfinte, cari nu cuprind numai reglementarea raporturilor între Iehova și credincioșii lui, cari nu cuprind numai norme de morală, ci constituie un cod de legi civile, sociale, economice și de drept constituțional pentru comunitatea jidovească ori unde s'ar afla pe glob. Merge așa de departe cu pretenția de a i se respecta ritul său mozaic, încât pe toate căile încearcă tot mai pretențios de a introduce pentru coreligionarii lui excepții sau restricțiuni, cu efectul de a destrăma ordinea legală a societății creștine. Astfel, au ajuns să pună taxe speciale pe alimente, ca privire la carnea *cușer*, înfrângând regulamentele abatoriilor creștine; astfel, în Polonia au cerut și obținut ca copiii de Jidani să fie dispensați, prin lege, de a veni Sâmbăta la școala creștină; ²⁾ iar soldații jidani să aibă voie a prânzi în oraș spre a se putea nutri cu alimente „*cușer*“.

Luând drept pretext o normă religioasă, ei refuză să dea cadavre jidovești la disecții, spre a menține și înăspri starea de surescitare legitimă a studenției creștine, care cu drept cuvânt nu poate tolera ca Jidanul să învețe anatomie pe cadavre creștine. Iată cât este de *conservator* Jidanul față de credința lui și cum își exploatează religia spre a produce vrajbă și slăbăciune în ordinea de drept a Statului creștin, care mai are naivitatea să-l adăposteașcă.

Învățăturile Talmudului sunt considerate în așa fel intangibile, încât de când din această legiuirile s'au scos textele, prin cari se batjocorea numele Mântuitorului nostru Isus

²⁾ A îndrăznit și în România întregită un rabin din Basarabia, dr. Tiresohn, să se plângă guvernului, în ședința Camerii din 26 Noembrie 1925, că autoritățile școlare de peste Prut obligă pe copiii jidani să vină la școli și în ziua Sâmbetei, afirmând, că această pretenție este în contradicție cu cerințele culturale ale mozaismului. (cf. ziarul „Universul“ din 28 XI 1925). Iată cum înțelege Jidanul să-și întrebuinteze religia spre a disolva ordinea de Stat, creiând excepții în favoarea lui.

Christos de atunci, cuprinsul acelor fragmente bârfoare se comunică și astăzi tinerilor jidani în mod oral de către rabini. Așa dar, s'a păstrat și se transmite din generație în generație prin tradiție orală, ceace din considerație de simplă precauțiune s'a șters din talmud. Iată până unde merge spiritul conservator al Jidanului față de cărțile credinței lui.

Prin urmare, *Jidanul este ateu și liber cugetător pentru îndemnul și îndrumarea creștinilor; dar rămâne cel mai habotnic păzitor al credinței lui așa cum a moștenit-o din străbuni.*

III. Alt exemplu. Viața intensă economică, ce s'a dezvoltat în veacul trecut prin procesul mașinismului, a adus în mod firesc la împărțirea lumii productive în două sfere de de interese: proletariat și capitaliști. Aceste interese se pot armoniza, aducând tăria și prosperitatea Statului. Jidanul etern subversiv și destructiv nu a căutat să contribuie a le pune de acord, ci din răsuputeri a lucrat să învrăjbească, să arunce în luptă clasa proletarilor în contra capitaliștilor. A venit cu teoria *luptei de clasă*, născocită de Jidanul Marx; a propovăduit *comunismul* făcând pe muncitorii creștini în naivitatea lor să creadă că aceasta este singurul regim social și politic, aducător de fericire constantă și crescândă. Dar pe când ei sunt *comuniști* pentru muncitorii creștini, aruncându-i contra capitaliștilor creștini până i-a împușinat pe aceștia și i-a scos din lumea marelui finanțe; ei, pentru ei, au rămas și s'au înmulțit ca cei dintâi capitaliști de pe glob.

Pe când Jidanii la Paris propagau comunismul la 1871 și îl puneau în practică distrugând averea particulară creștină și a Statului francez; te rog să afli, domnule cititor, că în acele timpuri de sălbătăcie sân-geroasă, așățată în umbră de Jidani nici una din cele 150 de case ale Jidanului capitalist Rotschild, situate în Paris, nu a fost atinsă de furia incendiilor comuniste. Trebuie să știi domnule cetitor, că după teoria socialistă, inventată de Jidani, capitalismul este atacat numai spre a ademni masele muncitoare, nu însă spre a distruge această formă necesară de viață economică în statul modern. Drept mărturie a acestei afirmațiuni stă faptul, că Jidanul Gompers care a fost președintele uniunii tuturor muncitorilor din industria Statelor-Unite, a murit de curând lăsând drept moștenire mai multe milioane de dolari. Așa dar, *Jidanul*

este comunist pentru creștini și capitalist pentru cei din rasa lui.

IV. Alt exemplu. În toate țările unde pentru un motiv sau altul se clatină instituția monarhică, veți întâlni printre cei mai înfocați susținători ai noului regim politic, agenții din neamul lui Iuda: ori sunt pe față *republicani* ori împing dela spate cu sfaturi, gazete și bani pe bieții creștini naivi în credința lor simplistă, că pot pogori fericirea pe pământ dacă prefac monarhia în Republică. Dar, pe când Jidanul este reprezentantul tuturor ideilor înaintate pentru creștini, te rog să afli domnule cititor, că în *Protocoloalele Înțelepților Sionului*, în acea carte unde își desvăluie gândurile cum să distrugă Statul creștin și să înalțe pe ruina generală Statul iudaic, în acea carte de prețioase mărturisiri se recunoaște, că idealul Jidovimei de pretutindeni este să creeze un regat având în frunte „un despot din sângele Sionului”³⁾ „un Suveran universal din sfânta sămânță a lui David”.

V. Alt exemplu de hipocrizie jidovească.

În nici o publicație, gazetă sau studiu, nu se face mai multă paradă

³⁾ cf. Protocolul V și XXIV. Ed. Roger Lambelin pag. 36 și 153.

de umanitarism și nu se ridică un glas mai desperat de protestare când s'ar fi călcat cerințele umanitarismului, adică a iubirii de om, decât în acele scrieri făurite de Jidani, sau dictate din umbră de ei vre-unui biet scrib creștin. Ca și cum legea noastră creștinească nu ne-ar impune iubirea de aproape, ca fundament al întregii morale creștine! Ei bine, controlați vă rog, cum aplică Jidanul umanitarismul după ce a ajuns la putere; cercetați vă rog practica umanitarismului Jidovesc în Rusia sovietică.

Mă opresc aici.

Din cele mai sus arătate orice om de bună credință va trage următoarea concluzie:

Pentru creștini, Jidanul este: *internaționalist liber cugetător, comunist, republican și umanitarist.*

Pentru neamul lui, același Jidan este; *naționalist, tradiționalist în credință, capitalist prin excelență, monarhist și de o ferocitate criminală* când ajunge la putere.

Iată domnule cititor, ce trebuie să-ți amintești în fiecare moment, când răsfoești proza hipocrită și subversivă, ieșită din tiparnița „anunț-tei preșe”.

I. C. Cătuneanu

Legiunea „Julia”

În Cluj se înființează o legiune a tineretului și în special a tineretului universitar, care urmărește scopurile indicate în Regulamentul L. A. N. C. I se dă numele de „Julia”, nume acceptat de toți inițiatorii acestei legiuni, ca amintire, că a existat la Cluj, o societate studențească cu acelaș nume, care a fost desființată de unguri pentru un timp mai îndelungat și a fost ignorată complet de înființarea centrului studențesc din Cluj.

Organizarea legiunii se face după modelul legiunilor romane și are de scop mai întâiu să dea educația națională legionarilor ei, cari într'un timp dat să fie pătrunși și identificați cu ideea și demnitatea națională. Aceste elemente bine formate — tendința este ca întreaga legiune să cugete cu un singur cap și să simtă cu o singură inimă — pot fi aparatul cel mai puternic de propagandă, de informații și în cazul când L. A. N. C. va conduce destinele țării să fie organul de control al administrației, justiției și a altor organe de Stat.

În istoria neamului românesc nu

găsim momentul când o generație s'ar fi organizat așa fel ca să asigure pentru o întreagă epocă canalizarea vieții de Stat. Prin aceasta nu vreau să afirm că nu au fost momente sublime în aceasta istorie. Au fost dar numai momente, explozii ale voinței neamului, cari dedeau viziunea unei cimentări a viitorului, dar totul se localiza în timp și din cauze cunoscute sau necunoscute ne depănam viața noastră mai departe cu nădejdea că marile momente vor mai reveni.

În lupta contra pericolului evreesc sistematizată de dl prof. A. C. Cuza înainte cu câteva decenii, s'au petrecut lucrurile aproape la fel, ca și în întreaga viața noastră istorică. În această luptă totdeauna a fost sprijinit de tinerime, în special de tinerimea universitară, găsându-și totodată adepți și între intelectualii mai bătrâni. A înființat și un mic partid politic care era condus de aceeași doctrină politică. S'ar putea pune întrebarea, pentru ce dl Cuza la unirea tuturor românilor, n'a avut cel mai mare partid politic din România, partid care ar fi putut canaliza în-

treagă viața noastră de Stat spre ținta visată de toți cari s'au unit într'un singur organism național.

Jidovimea cu tot art. 7 din Constituția veche totuși a pătruns pe încetul în concertul vieții românești, câștigându-și în politica țării românești, oameni, fie prin puterea banului, fie prin fracmsonerie, sau alte mijloace cari duceau la scop. În acelaș timp partidele politice existente înainte de război, foarte puternice pentru asigurarea propriei lor existențe acaparau din sânul studenției pe cei mai buni, în special pe aceia cari erau conducătorii ei și adepți a dlui Cuza. Li trimetea în streinătate pentru perfecționarea studiilor, totodată izolându-i de mișcarea națională. Reînțorși în țară după 4—5 ani erau rupți de curentul național și antisemit, având în acelaș timp obligațiuni morale față de a-

ceia cari i-au trimes. Dl Cuza rămănea numai cu elementele cari se perindau pe la cele 2 Universități, cu ajutorul și elanul cărora rezolva în mod efemer chestiuni cari treceau limita bunei conduceri de Stat.

Astăzi doctrina predicată de ani de zile de dl Cuza și câțiva însoțitori credincioși are un mare credit moral în fața întregului neam românesc. Deoarece jidovimea dă asaltul cu ultimele mijloace ca să ne răpună să ne robească, de aceea în lupta care decurge trebuie să avem avangardele bine pregătite. Totodată întregă suflarea românească să se topească într'un singur gând și o singură simțire ca să reușim să canalizăm viața de Stat și etnică într'o direcție de consolidare istorică, asigurându-ne o epocă solidă de cultură națională.

Dr. L. Isaicu

Comand. Legiunei „Julia“

Jaful pădurilor Fondului bisericesc din Bucovina

Munții noștri aur poartă
Noi cerșim din poart'n poartă.

Încă de mult s'a constatat jafuri în avutul public, comise prin influența clandestină a prințului Barbu Știrbey și alții jidani și jidăniți. Pomenim una dintre cele mai formidabile hoții, a cărei pradă a căzut pe pădurile Fondului religios din Bucovina, faimoasa afacere „Anhauch“, de pe urma căreia, pe lângă o exploatare neomenească a unei regiuni întregi de oameni sărăciți, fondul bisericesc al Bucovinei a fost jefuit de peste 300 milioane Lei. În tainele acestui jaf fără precedent, fac un succint istoric al chestiunii după cum urmează:

Încă de pe vremea voevozilor Moldovei, bisericile, mănăstirile și celelalte așezăminte ale bisericii creștine din Bucovina au primit în mod succesiv ca daruri închinat un fond în păduri seculare de brad care astăzi cuprinde o suprafață de 241,964 hectare și reprezintă o valoare de 8 miliarde de Lei.

Imensa bogăție reprezentată de acest fond, constituind după raportul Bucovinei cel mai puternic sprijin de rezistență națională și propășire culturală românească pentru elementul băștinaș al provinciei smulse dela patria mună, întreaga preocupare a guvernelor austriace a fost cum să smulgă din mâinile bisericii române această formidabilă avere.

După o întreagă serie de asalturi, împăratul Iosif II-lea vine și dă su-

prema lovitură decretând confiscarea Fondului Bisericesc român din Bucovina, reducând toate forurile bisericesti cu mitropoliți, consistoriu, preoți și monachi, la rolul de simpli funcționari ai guvernelor dela Viena. Toate plângerile, apelurile și protestările poporului român din Bucovina față de această revoltătoare nedreptate au rămas fără nici un rezultat vreme de decenii cu toate promisiunile solemne ale împăratului Frantz Iosif făcute în 1899 unei deputațiuni bucovinene.

În anul 1911 prin ajutorul interesat al potențaților dela Viena și mai ales cu sprijinul și complicitatea celui mai înverșunat dușman al elementului românesc, faimosul Coco Vasilco, un oarecare Anhauch mic negustoraș de lemne, reușește să acapareze o mare suprafață a acestor păduri printr'un contract pe 10 ani, 1911—1921 pentru exploatarea de 2 milioane metri cubi de brad și molift de pe o suprafață de 7000 hectare, cu prețul mediu de 9 (nouă) coroane metru cub. Încheierea acestui contract extrem de oneros a stârnit încă atunci o imensă vâlvă în întreaga Austrie și a fost obiectul unor sgomotoase interpelări în Camera Austriacă. Luând cunoștință de acest jaf scandalos denunțat din rândurile unor buni patrioți români, însăși stăpânirea a instituit o comisiune parlamentară pentru anșhetarea fap-

tului.

Prin mijloace permise sau nepermise lucrările acestei comisiuni au fost amânate și trăgădate sub pretextul războiului la infinit, astfel că în luna Octomvrie 1918, când s'a dărâmat imperiul Habsburgic, a găsit această anchetă tot ne terminată.

Dar atunci Bucovina rupsesse lanțurile sclăviei austriace, iar Consiliul Național Român, instituit în guvern provizoriu sub președinția nemuritorului patriot Iancu Flondor, printre primele lui acte de guvernământ ce le-a făcut, a fost acela de a reîntrona în scaun pe Mitropolitul Vladimir de Repta a repune biserica română în stăpânirea Fondului Bisericesc și a da acest Fond în administrarea bisericii bucovinene. Și imediat ce realipirea Bucovinei la patria mună este oficial proclamată, iar la București se institue primul guvern al României întregite, Iancu Flondor ca ministru al Bucovinei, pe temeuri juridice serioase, obține decretul lege Nr. 1257 din 19 Martie 1919 prin care se declară reziliate toate contractele marilor explotatori din Bucovina, încheiate sub monarhia Habsburgică, deci și contractul oneros a lui Anhauch.

Dar Anhauch nu se lasă bătut. El vine imediat la București și prin concursul tuturor samsarilor mari și mici, cari mișunau sub guvernul de atunci își găsește proptele sus puse între cari prima pe Barbu Știrbey. Cu ajutorul venal a lui Barbu Știrbey și a repausatului Mihai Ferechide, care ținea interimatul președinției consiliului de miniștri, Anhauch reușește să monteze o intrigă infamă împotriva lui Iancu Flondor, înșelând până și buna credință a Regelui. Și atunci inimosul și cinstitul patriot bucovinean, desgustat și decepționat adânc de atmosfera oribilă care otrăvia primele începuturi ale României Mari, a aruncat sgomotos demisia, care a avut un adânc răsunet și a provocat o serie de bine cunoscute incidente.

Banda jidovească Anhauch ect. își atinsese însă ținta. Principala pedică ce se pusese în calea jafului fusese înlăturată.

Neamul lui Iuda având sprijinul lui Ferechide, complicitatea lui Știrbey și sub ordinele sale pe noul ministru paie al Bucovinei, Anhauch nu numai că reușește să dărâme decretul legea din 19 Martie printr'o simplă decizie a consiliului de miniștri Nr. 173419 din 11 August 1919, dar obține și o nouă decret-lege Nr. 4405 tot din August 1919

prin care i se acordă prelungirea contractului până la 1930 cu aceleași prețuri ca și înainte de război deci cu 9 coroane hârtie metru cub de lemn.

Și pentru a se masca oarecum jaful acesta nemaipomenit s'a înfigheat o societate „Bucovina“ în care Fondul Religionar a fost vârat ca acționar, societate în care se înțelege primul loc în consiliu de administrație a fost ocupat de Barbu Știrbey. Aceasta este în linii generale istoricul celebrei afaceri Anhauch—Știrbey, hoție fără precedent care a lăsat întreagă biserica din Bucovina pe drumuri jefuind-o numai până acum de peste 300 milioane Lei.

Intrebăm pentru a multa oră, De ce? De ce? administrația Fondului Religionar se lasă exploatată de cei mai mari dușmani ai neamului românesc... jidanii. De ce vinde pădurile frumoase ale moșnenilor slăvitului Voevod dela Putna cu prețuri de nimic la jidanii parazitari? N'avem și noi bani? Nu suntem și noi capabili de a ne administra moșia rămasă cu verdict strămoșesc nouă?, trebuie ca jidanii parazitari să ne administreze și să ne exploateze averile noastre strămoșești?

Până când oare va mai sta administrația Fondului Religionar nepăsătoare? Până când? Până când? N'auze administrația Fondului strigătele de durere a plășilor Bucovinei sau nu voiește s'audă?, nu îi este milă de plășii băștinași ai Bu-

covinei care au ajuns astăzi să se închine neamului parazitărilor pentru ai primi la lucru spre a-și câștiga pâinea de toate zilele? Cât va mai tolera ca neamul parazitărilor să se bucura de toate isvoarele de bogății ale acestei regiuni?

Jalea ce se arată azi celui ce trece prin Bucovina e înspăimântătoare când vede frumoșii munți de odinioară astăzi pleșuvi și toate pădurile exploatare de neamul lui Iuda... De-i negustor e jidan, de-i anteprenor e jidan, de-i muncitor e creștinul băștinaș, iar administrația fondului bisericesc doarme nu vede nimic (doarme iepurește). Oare când se va trezi sau așteaptă ca noi să o trezim? Noi cari suntem nepoții strămoșilor noștri lăsați să stăpânim și să ne bucurăm de toate isvoarele de bogății de pe plaiurile Bucovinei, asigurăm pe cei ce dorm iepurește și nu văd sau nu vor să vadă jaful bogăției noastre, că-i vom trezi noi cu glasul unanimității.

Noi suntem trezi și simțim pericolul jidovesc care ne amenință cu peirea, știm deci a ne și apăra dreptul nostru până la ultimul sacrificiu.

Iar Români care nu-și fac datoria de patrioți și nu sunt la înălțimea chemării lor, să nu creadă că nu-și vor lua răsplata cuvenită.

Izbânda este sigură și apropiată.

Serghe Florescu

Președintele L. A. N. C. Cărlibaba
și căpitan de arcași.

Drumul triumfal al dlui prof. A. C. Cuza prin Banat

— In județele Severin și Caraș —

Duminecă, la 11 Aprilie, dl prof. A. C. Cuza, a călcat pe pământul Banatului, să propage ideia națională în cea mai nobilă accepție a cuvântului, așa, precum este contemplată de dsa și profesată de L. A. N. C.

În turneul din Banat, dl prof. Cuza este însoțit de dl colonel Neculcea, a cărui muncă depusă pe terenul luptei de apărare națională, este deosebit de bine apreciată de toți bunii Români.

Dl prof. Cuza venind dinspre Orăștie, deja în acest oraș a fost întâmpinat de o delegație a bănațenilor, compusă din dnii dr. Alex. Tieranu, preș. Regionalei Timișoara, dr. George Rusu, membru în Comitetul Central Executiv și profesorul Paul, în anturajul cărora, dl prof.

A. C. Cuza, sosește în dimineața zilei de 11 Aprilie în Lugoj, de unde își începe turneul din Banat, însoțit fiind de un număr mare de aderenți.

Primele întruniri erau anunțate în comunele Chizătău și Izvin. În drum spre aceste comune, pretutindenea dl prof. Cuza, a fost întâmpinat și ovaționat de grupuri mari de săteni cu drapele și muzici, dintre cari s'au distins mai ales țărani din Coștei.

La Chizătău

În curtea bisericii întreaga comună aștepta pe dl Cuza, care este întâmpinat în cântecele corului condus cu multă măiestrie de țărănul Ion Gârda.

În mijlocul unei însuflețiri generale, dl prof. Cuza ține prima întrunire din Banat, la care afară de dl

prof. Cuza, au mai luat cuvântul dd. col. Neculcea, dr. Const. Murariu, preș. org. Lugoj. Dr. G. Rusu și Dimitrie L. Lăzărescu țărăn fruntaș, fost voluntar, care a vorbit în numele țărănilor.

Cuvântul L. A. N. C. a fost primit cu mare încredere.

Izvin

În sunetele fanfarei dl prof. A. C. Cuza, este primit de preoții Meletie Șora, Iulian Andrițoi, Traian Ilia și Vasile Terebențiu, precum și de directorul de bancă dl N. Tirea, cari se găseau în fruntea poporului, adunat să întâmpine pe dl prof. A. C. Cuza.

La întrunire, pe lângă dnii prof. Cuza și col. Neculcea, au mai vorbit și dnii preoți Vasile Terebențiu, Traian Ilia și Andrițoi Iulian și învăț. Ștefan Ștefan.

Comuna Izvin a fost singura comună din Banat, care în întregime a aderat la principiile politice ale partidului țărănesc, și care azi se uită cu îngrozire la rătăcirea politică de eri. Poate tocmai din cauza aceasta, ca semn de protestare contra politicii greșite de până acum, în această comună L. A. N. C. este mai solid organizată ca poate oriunde în Banat.

Ictar

Dl prof. A. C. Cuza în drum spre Lugoj trecând prin comuna Ictar a trebuit să oprească automobilul în fața unei mulțimi de săteni, adunați „să vadă pe dl Cuza“. În fruntea mulțimei, stătea falnic și măestos, veteranul preot de 77 ani, dl Romulus Secoșan, care în numele credincioșilor săi, aduce omagii aceleia, care cu atâta eroism știe să lupte pentru binele țării și a neamului.

În numele comunei mai vorbește și dl învăț. Theodor Blidariu, cărora le răspunde dl Cuza, care după cuvântarea ținută la insistența sătenilor, vizitează și casa națională, o clădire nouă și frumoasă, care dovedește, că Ictarul este locuit de oameni înțelepți.

Budin

D'abea eșit din comuna Ictar dl prof. Cuza este întâmpinat de un grup nou de oameni. Sunt sătenii din comuna Budinț, veniți în frunte cu preotul Const. Popovici, să salute pe apostolul neamului, pe profesorul Cuza. Cuvintelor de bun sositorostite de părintele Const. Popovici, le răspunde dl prof. Cuza, care este ascultat cu o adevărată evlavie.

Lugoj

Orașul pavoazat cu drapelele tricolore, arată că, este pregătit de sărbătoare.

Dlui *prof. Cuza*, i se face o primire grandioasă. Din mijlocul mulțimei se ridică preotul *Jigoria* și ca interpret al mulțimei adunate, salută distinsul oaspe al Lugojului, iar în numele doamnălor creștine, dna dr *Murariu*, predă dlui *prof. Cuza*, o jerbă de flori, în semn de omagiu și admirație pentru cel mai mare erou, pe care îl are neamul românesc.

Dl *prof. Cuza* vădit emoționat, mulțumește pentru frumoasa primire, cu care a fost onorat de orașul Lugoj.

După banchetul care a avut loc în restaurantul „Dacia”, se începe întrunirea în marea sală a hotelului Dacia, care este tixită în înțelesul cel mai strict al cuvântului. Publicul nemai încheșpând în sală, a început să se posteze pe coridoare, ba chiar și în stradă. După spusele lugojenilor, Lugojul demult n'a mai avut o întrunire atât de grandioasă.

Seria cuvântărilor o începe dl dr *Const. Murariu*, președ. org. jud.: *Lugojul* a fost întotdeauna focar al naționalismului și de aceia și astăzi, când i se cere să-și dea tributul în lupta sacră de apărarea națională, aleargă cu mic cu mare să-și îndeplinească datoria sfântă, față de neam și țară. Arată naționalismul de paradă al partidelor politice și legătura anumitor politicieni cu lojele francmazon!

Dl *col. Neculcea*. În întreaga țară dl *Cuza* este primit cu entuziasm. Aduce salutul fraților din Moldova, cari dintre toți suferă mai mult de jugul jidovesc. Pădurile, izvorul de energie al moldovenilor, este în mâinile Jidanilor. Face apel la doamne, să vină și ele să lupte, pentru a scăpa țara de pericolul jidovesc.

Dl dr *Sever Jianu*, oratorul următor, venit din Cluj, aduce salutul camarazilor de luptă din Ardeal, a căror inimă ca și a bănățenilor, bate pentru dl *Cuza* și Liga A. N. C. Arată cum mișcarea studențească s'a transformat într'o mișcare națională, a întreg neamului românesc. Vorbește apoi despre morala specific jidovească și despre împrejurările, cari favorizează Jidaniile la succesele lor pe teren economic.

Dl dr *George Rusu*. Cu jertfa de sânge a celor 800.000 de Români, s'a făcut România-Mare. Jidaniile prin tratatul dela *Saint-Germain*, s'au năpustit asupra țării noastre.

Arată pericolul năvălirii jidovești, precum și mijloacele de combatere a acestui pericol.

Dl *prof. A. C. Cuza*, care este primit cu lungi și îndelungate ovații, își începe cuvântarea arătând cum cutreerând țara dela Nistru până la Tisa, pretutindenea este întâmpinat cu aceiaș însuflețire. La Peatra Neamț am sfințit 65 steaguri și entuziasmul dela Piatra Neamț îl găsește în întreaga țară românească.

Dl *prof. Cuza* arată cum la Iași nu sunt meseriași români. Un popor nu poate trăi fără clasa mijlocie, care se naște din excedentele sateilor și din aceste excedente, se nasc cărturarii neamului. Orașele trebuiesc să fie în mâinile acestei clase mijlocii, dacă voim ca ea să viețuiască. Arată apoi situația deplorabilă, în care se găsește studențimea universitară română, care e cutropită de puhoiul jidovesc. Partidele politice împesștrite cu Jidani și jidăniți, sacrifică interesele neamului pentru interesele de partid, sau interese personale ale diferiților politicieni, pe cari adesea îi găsim sub ordinele Jidanilor înregimentați în lojele francmazon.

Cuvintele dlui *prof. Cuza*, au fost ascultate cu mare atențiune, și viu aprobate de întreaga adunare.

Dl *prof. Paul*, este ultimul orator, care încheie seria cuvântărilor, făcând apel la toți bunii Români, ca acum, după ce am ascultat cuvintele atât de frumoase ale dlui *prof. Cuza* și dacă cu adevărat își iubesc țara, atunci să le și urmeze.

Adunarea s'a dizolvat în cea mai perfectă ordine.

Caransebeș

În Caransebeș dl *prof. Cuza*, a ținut o întrunire, pentru care nu s'a făcut absolut nici o pregătire. Vestea sosirii în oraș a dlui *prof. Cuza*, s'a răspândit cu iuțeala fulgerului. În scurt timp un mare număr de oameni s'au adunat „să-l audă pe dl *Cuza*”, care împreună cu dnii *col. Neculcea*, dr *I. Rădulescu*, dr *Traian Mica* și dr *George Rusu*, au desfășurat programul L. A. N. C.

Județul Caraș

În dimineața zilei de 13 Aprilie, dl *prof. A. C. Cuza* trece în județul Caraș. La amiază îl găsim în Reșița unde se interesează de aproape de situația muncitorilor greviști, dela Uzinele Reșița, iar în aceeași zi după masă îl vedem vorbind muncitorilor din *Anina*. L. A. N. C. este primită

cu mult entuziasm de muncitorii din *Anina*, cari înaintaseră o cerere cu vre-o 200 semnături, Prefecturii jud. Caraș, în care cereau să li se îngăduiască, să se constituie și să lupte sub drapelul L. A. N. C.

În aceeași zi seara dl *prof. Cuza*, este întâmpinat în *Oravița* capitala jud. *Caraș*, de vestitul cor condus de vrednicul învățător și subvizor școlar dl *Carol Lazăr*, precum și de un mare număr de orăvițeni, în fruntea cărora preotul *Gheorghe Neda*, rostea cuvântul de bun sosit.

Cacova

Frumoasa comună de pe Valea *Carașului*: *Cacova*, în ziua de 14 Aprilie îmbrăcase de cu dimineață haina de sărbătoare. Venirea dlui *prof. Cuza*, turna în sufletele tuturor o adevărată revelație sufletească.

Primirea înaltului oaspe o fost impozantă.

24 călăreți, în costume naționale, conduși de comerciantul *Ion Giuca* un convins și brav luptător al L. A. N. C. și în funte cu un moșneag de 80 ani, dar sprinten ca un flăcău care ținea în mână o svastică mare de lemn, dedau un fast deosebit ceremoniei, cu care poporul de pe Valea *Carașului*, a înțeles să primească în mijlocul lui, pe profesorul *Cuza*, de care și-a legat speranțele zilei de mâine.

Cuvântul de bun sosit a fost rostit de preotul *Mitrofon Ciorei*. După sfințirea mai multor drapele se începe o adunare populară la care dl *prof. A. C. Cuza*, a arătat doctrina pe care dsa o profesează de peste 40 ani.

Toți membrii L. A. N. C. veniți la *Cacova*, au fost găzduiți în ospitaliera casă a dlui *Gheorghe Lerca*.

În după masa aceeași zile președintele L. A. N. C. se găsește în fața sătenilor din comuna.

Răcășdie,

unde este întâmpinat de frumoasele cuvinte ale țăranelui *Dumitru Corcodel*. La întrunire au luat cuvântul dnii: *Prof. A. C. Cuza*, *Col. Neculcea*, dr. *G. Rusu*, dr. *M. Radovan*, Gh. *Surlaș* și săteanul *Ion Adam* din comuna *Iam* de curând desrobită care a adus omagiile sătenilor săi.

Oravița

În ziua de 14 Aprilie seara se prăznuia în *Oravița*, la banchetul oferit de organizația locală, a L. A. N. C., marea bucurie a orăvițenilor

de a-și vedea visul împlinit, adică de a sărbători în mijlocul lor, pe profesorul A. C. Cuza.

În ziua următoare, în micul orașel de graniță, domnea o atmosferă de sărbătoare. Drapelele tricolore, cari împodobeau casele, ridicau solemnitatea zilei. La orele 10 dl *prof. Cuza* în necontenite urale, sosește la Arena sportivă, unde s'a ținut și întrunirea. 7 drapele cu svastici ale organizațiilor din: *Oravița, Răcășdie, Ciclova-montană, Iam, Forotic, Rachitova și Ciclova-rom.*, vesteau că și jurul Oraviței, ia parte la sărbătoarea orăvițenilor.

Distinsul și vrednicul protopop, dl

Iclod, pământul făgăduinții

Între Cluj și Gherla este situată comuna Iclod, pe șesul mării ce se întinde în această parte a văii Someșului.

În această comună pe lângă românii băștinași mai locuiesc o mulțime de jidani și puțini alți streini. Din cauza fertilității pământului s'au așezat în trecut moșieri streini în comună, cărora românul țăran le lucrează din greu. Înainte cu vr'o 40 ani în comună era numai o singură familie de jidan. Încetul cu încetul însă numărul lor a crescut așa, că la începutul anului 1915 erau la 155 jidani, față de 1429 români.

În acest interval de timp, de 10 ani câți au trecut de atunci, jidovimea încuibându-se în mod înspăimântător în această comună, și-a adus rabin (pe care l-a prezentat poporului românesc ca „vlădică”, care locuiește la „vlădicie”), și-a făcut școală de bocheri, ateliere de tâmplărie și croitorie (în cari se lucrează Dumineca, cu ușile închise), drept școli de meserie. (Ministerul Cultelor și cel al Instrucțiunii credem că are știre despre aceste instituții culturale și exercitează asupra lor cuvenitul control).

Acțiunea jidanilor întru afirmarea lor culturală economică ar fi justificată, dacă s'ar realiza pe căi corecte și fără oprimarea populației băștinașe. În următoarele voi încerca a zugrăvi acțiunea păcătoasă jidănească, sprijinită în mod inconștient de unii români jidoviți, cărora li-se spune a fi organe oficiale ale Statului român.

Patronul seminției jidănești din Iclod este faimosul jidan, *Tischler Mór*, cel cu pădurile bieților moși din Munții Apuseni, proprietar mare în Iclod, nobilul maghiar cu pronumele de „*nagyiklodi*”.

În vreme ce cărciumarul semit

Virgil Musta asistat de preotul *Olariu* sfințește drapelele din *Oravița, Iam Răcășdie, și Ciclova-mont.*

După ceremonia religioasă a sfințirii drapelelor, urmează cuvântările dlor: *Dr. Maxim Radovan, dr. Sever Jianu, Gheorghe Surlaș, dr. George Rusu*, iar ultimul a luat cuvântul dl *prof. Cuza* a cărui cuvinte au străbătut adânc în sufletele auditorilor.

Din Oravița dl *prof. A. C. Cuza* a plecat spre județul Timiș-Torontal lăsând pretutindenea încrederea că vor veni și zile mai bune. p. ntru țara și neamul românesc. *Rep.*

Weiss - Galda, zis Moisa, otrăvește cu spiritul produs în fabrica lui *Tischler Mór* organismele viguroase ale românilor, vărsând în acelaș timp în sufletele celor seduși cu maniere satanice gândurile și principiile sale ucigașe, pretându-se în îndrezeala sa să dea directive în cele culturale și chiar bisericesti celor amețiți de beutura lui, ținându-le discursuri formale — împreună cu fiul său, individul fără căpătâiu, *Adolf*, (de altcum cei mai mulți dintre jidanii aceștia n'au ocupație), — în această vreme un român, invalid, nu poate să țină crâșmă și să-și crească cei trei băieți ai săi, căci îl omoară concurența jidovească, sprijinită prin reavoința autorităților.

Dar *Tischler Mór* lucrează în mare, nu prin cărciumari jidani, ci prin organe de ale Statului. De trei ani a socotit a fi bine, ca să fie și notarul din comuna Iclod jidan. Socotit și făcut. Notarul român amovat fiind, a venit cel jidan, al cărui consiliu este triumviratul jidănesc din Iclod: *Dux—Leb—Rozmann*, administratorii fabricii de spirt și ai moșiei lui *Tischler Mór*. Acum în fine nu mai poate sufla nimic nejidănesc în comună și s'au deschis larg barierele comunei pentru pripășirea leprei pansemite, care se scurge dela cele patru vânturi la acest cămin al „poporului ales”, creat din grația patronului *Tischler Mór*.

Populația românească trebuie ținută în sărăcie, căci numai așa se poate exploata munca ei, numai așa pot afla pentru fabrica de spirt muncitori români plătiți cu 20 lei la zi — cugeta expozitura lui *Tischler Mór*, și lucrând din greu și costisitor, mișcând toate pietrele, a făcut ca să rămână scutit de expropriere — deși are moșii nenumărate și în alte

locuri, toate căminuri jidovești, *Tischler Mór* — în Iclod 510 (zi cinici sute zece) jughere, toate intravilanele, mai multe și extinse în comună, îmbolnăvind prin aceasta complet atât țărani, cât și dezvoltarea comunei. Ce e mai curios însă, *Tischler Mór* ține și azi în posesiune întreaga sa moșie, fără a se da cota expropriată poporului lipsit, pentru că autoritățile în drept nu au avut timp până acum să execute cele decretate legal cu privire la moșia numitului jidan.

Până una alta poporul nevoiaș, covârșitoarea majoritate a comunei, aleargă la fabrica de spirt alui *Tischler Mór*, să lucreze pe prețul ce și când se vor îndura jidanii să-i dea. Dacă nu pot să afle milă la jidani, trebuie să-și ia în cap lumea și calea Bucureștilor, unde să-și câștige pâinea cu slujitul.

Și pentru a vedea ironia, cu care este tratat acest popor nenorocit, ajuns pe mâna jidanilor, — nu cred să fie asemenea situație în țara românească ca cea din Iclod, ce privește sesiunile bisericesti-culturale create în cursul înfăptuirii Reformei agrare. Rabinului jidan (zis „vlădică”) — stabilit numai în 1922 în Iclod — i-s'au dat 5 jughere, cerând un anumit domn *Hirsch* — care pe biletul său de vizită se numește „*királyi tanácsos*”, — unui arhieru român, — risum teneatis amici, — ca acela să intervină la locurile în drept ca această sesiune a rabinului să se întregască la cel puțin 20 jughere, din moșia creștinului baronul *Bánffy Adalbert*.

Câtă vreme aceasta este situația rabinului, în acelaș timp biserica românească din Iclod, cu toate solicitările, nu primește cimitir — deși azi mâine nu are unde să-și îngroape morții săi — cântărețul și biserica nu au primit nici un petec de loc; tot-așemenea și comuna soră Iclozel de peste Someș, unde este moșier tot *Tischler Mór*.

Autoritățile în drept, cari, trebuie să subliniem, induse poate în eroare din partea celor ce au interesul ascuns de a corupe și a distruge poporul nostru, nici când nu au dat dreptul poporului amărît și l-au primit cu promisiuni până în momentul de față cu privire la pretenziunile sale ce privesc starea sa materială în legătură cu Reforma agrară. În această acțiune a lor au fost instigate și secondate efectiv de notarul jidan al comunei, exponentul lui *Tischler Mór*.

În luna Martie din anul curent

poporul nevoiaș, lipsit de pământ, — la care are dreptul — a ieșit să cuprindă terenul ce i-se cuvine din moșia lui Tischler Mór, însă numai cu acel scop, ca văzând autoritățile în drep această măsură volnică, să iasă la fața locului și să-și implicească promisiunile și datorințele, după ce poporul este în imposibilitate de a mai răbda. Imediat s'a pus în mișcare cluca moșierilor jidano maghiari din comună și în loc să iasă autorizatul Consilieratului agricol, după cum dorea poporul, s'a încercat intimidare prin jandarmerie, făcându-se apel și la Parchet. Consilierul agricol al județului ieșind într'o seară târziu în comună a promis luarea măsurilor grabnice, cari însă n'au urmat nici până acum.

Poporul este poreclit de bolșevic, prost, necuviincios în urma tuturor acestora — din partea românilor, a autorităților, cari durere, nu cunosc dedesubturile situației, căci nu cred că în cunoștința acestora să fie în așa măsură stăpânitori banii lui Iuda, ca să-i poată face să uite de sângele lor de român.

Căci iată care este rezultatul luptei, — durere duse cu rezultat până acum, — a jidanilor prin spirt și corupție, secondați de moșierii maghiari, în contra elementului românesc, — fără să clipească din ochiu învățătorul român și șeful jandarmeriei române, cari par a nu avea simț față de interesele românești.

Numărul sufletelor românești din Iclod, în mare parte slugi la jidani și moșierii maghiari (armeni), oropiși și fără scutul conducătorilor săi firești, în interval de 10 ani a scăzut cu 14.32%¹⁾

Ar părea poate naturală această scădere în urma războiului cel mare și a catastrofelor îndurate în acești 10 ani. Dar această părere este greșită, din motivul că învecinata comună-soră, peste apa Someșului, comuna Iclozel, unde nu sunt jidani (acum nu este nici cârciumă), nu sunt moșieri — trăind populația, pe hotar slab, viața frumoasă țărănească, arată cu totul altă înfățișare sub acest aspect.

Anume, numărul sufletelor românești în 1915 era 327, iar în 1925 este de 378, și deci se dovedește o creș-

tere de 15.53%, la populația românească din Iclozel în acelaș interval de 10 ani.

Luând în considerare creșterea firească ce a lipsit din Iclod, împreună cu pierderea îndurată de fapt, populația românească din Iclod arată în total o pierdere de aproape 30% între anii 1915-1925, pe când jidovimea din Iclod a crescut cu 28.28%, fiind numărul jidovilor în 1915 de 155, iar în 1925 de 210.²⁾

Bilanțul este clar: față de un spor de 28.28% al jidovimii se contrastează dureros pierderea de 30% a românilor. Cauzele sunt cele expuse mai sus, spirtul ucigător produs în fabrica lui Tischler Mór, lupta

¹⁾ Sunt socotiți numai jidanii cari domiciliază permanent în comuna Iclod și nu și cei mulți cari numai câte odată, la intervale periodice, stau în comună.

dusă de jidovime și maghiari cu concursul autorităților Statului român înconștientă românilor intelectuali din comună, cari s'au făcut slugi plecate a jidovilor.

Lupta și acțiunea streinilor este de înțeles, însă este de neînțeleasă ținuta reprezentanților autorităților Statului român. Este aproape imposibil să caracterizezi crima lor față de sângele și neamul românesc.

Le-am spus aceste ca un strigăt de durere, în nădejdea că se vor afla suflete românești și creștinești, cari să sară în ajutorul românilor destinați pieirei și că, doară, se va mișca conștiința românească, amorțită până acum, în factorii cu cădere ai județului Someș.

Nădejdea ne nutrește. — Dixi et salvavi animam meam.

I. S. Someșan

DIN ȚARA MOTILOR

Obrăznicia unui notar jidan

Postul de notar cercual din frunța comună curat românească Negreni, (Fechetău) județul Cluj, îl ocupă un jidănaș cu numele Fényes.

Acest jidănaș e foarte supărat pentru că câțiva locuitori din acea comună, s'au organizat în L. A. N. C. De aceia pe acești locuitori nu-i poate suferi în comună, și dacă ar avea putere i-ar trimite peste hotar, după cum spun țărani de acolo.

În săptămâna trecută se duc la primărie, 2 țărani Mihai și Gheorghe Piscoi din acea comună care aveau lipsă de certificate comunale. Cum îi vede dl notar începe ai insulta, cum i-a venit la gură, amenințându-i și cu bătaie zicându-le: Mergeți în Rusia bolșevicilor! că de acolo să țin lucrurile voastre ale cuziștilor... și a început să injure mai urât ca un birjar, injurându-i de toți sfinții, și huiduindu-i din primărie cât pe-acți să-i bată.

Se plâng mai departe oameni că acest jidănaș le face tot felul de mizerii.

Doamne până când vei lăsa acest popor, să fie batjocorit de toate liftele, și de toți perciunații și să nu cuteze a intra în propria lor primărie, pentru că a avut îndrăsneala să pună jurământul că-și vor păstra legea creștinească, și credința Maestății Sale Regelui.

Oare, ce-l doare pe acest jupân, de se supără așa de rău?... Oare nu ne este nouă, românilor permis, în această țară, să spunem pe față, că ne vom păstra legea strămoșească și credința către Tron și Patrie? Dacă

nu poate suferi astfel de organizație în comună, n'are decât să-și facă bagajele, pentucă românii și așa nu au unde merge și nici nu voiesc să meargă; pentrucă după cum ei trăiesc și se lăfăiesc, în această țară, ca'n sânul lui Avram și sunt organizați în Cahalele lor, tot așa și nouă ne este permis a ne organiza în L. A. N. C. Iar după cum ei poartă perciuni, noi să nu purtăm svastica? pentrucă nu le place acestor pui de năpărcă, cari mulți sunt puși acolo unde nu le-ar fi locul.

Ar fi timpul ca cei în drept se ia măsuri să scape odată comunele românești, de teroarea „Notarășilor“ acestor cu perciuni, că destul au suferit din cauza lor în timpul când n'aveau unde să plânge, când dacă cineva îndrăsnea să-și deschidă gura se trezia în Șopron.

Bologa, la 20 Arilie 1926.

Ioan Potră

Din isprăvile unui alt notar jidan. Suntem precis informați că jupânul Schvárcz Sándor, cocoțat din îndurarea autorităților județului Cluj, în fruntea comunei Borșa ca notar (păresă cercual) își permite, din interes personal, a refuza să acorde femeilor fără sprijin ajutoarele cuvenite. Pentrucă să nu fim nevoiți a ne mai ocupa cu persoana acestui perciunat îi punem în vedre să se comporte conform cu dispozițiile legii și tot odată îl recomandăm atențiunii organizațiilor noastre să-l țină în evidență.

¹⁾ În anul 1915 numărul Românilor era de 1429, iar în 1925 numărul este de 1250. Sunt socotiți și aceia, cari pentru a-și asigura traiul sunt servitori prin București, Cluj, ori alurea. Datele din 1915 sunt luate din numărătoarea oficială, din șemăntizmul eparhiei de Gherla, iar cele din 1925 sunt rezultatul numărătoarei făcute prin preotul locului la Boteaza anului curent.

Un ofițer jidovit pătează cinstea armatei

Cum a fost palmuit un preot creștin de către un ofițer român
— În atențiunea dlui Comandant al Corpului VI Armată —

Primiți la redacție următoarea scrisoare de protest din partea Corpului didactic din Gherla, pe care o publicăm în întregime:

Onorată Redacție,

Profesorii, profesorele și învățătorii dela școlile din Gherla adânc jigniți în sentimentul lor național vă roagă să publicați în prețuita D-Voastră revistă următoarea comunicare:

Fondația „Principele Carol” prin reprezentantul ei strein de neamul nostru și cu sprijinul unor slabi români ajuns la situații de încredere în județ, pe care norocul le-a ajutat să le ajungă fără să le merite, a angajat cu contract pe 10 ani pentru instalarea unui al doilea cinematograf în Gherla *singura sală festivă* ce o avea orașul și l-a încredințat conducerii unui strein ca să facă cultură românească. Publicul din Gherla cunoscând contractul jignitor din punct de vedere național și păgubitor pentru oraș a protestat prin despărțământul „Astra” din localitate. Intre condițiile contractului găsim câteva puncte foarte jignitoare:

Orașul cedează 8 camere din etajul Coroanei fără nici o taxă. Orașul Gherla pune la dispoziția cinematografului combustibilul de lemn necesar în prețul cu care se servește funcționarilor.

Orașul Gherla pune la dispoziția cinematografului 100.000 Lei pentru instalare.

Pentru societățile teatrale minoritare sala se cedează contra restituirii cheltuielilor, pe timp mai îndelungat.

Se mai cedează sala numai de 20 de ori pe an pentru societățile concesionate de primărie dar numai în zile libere și în cel mult 4 Duminici și serbători. (De trupe teatrale române nu se vorbește în contract).

Se face reducere de 30% la bilete pentru toți funcționarii orașului, Statului și clerului.

Știind actualul conducător al cinematografului că publicul român a protestat contra contractului jignitor, îndată la început după deschidere a dat curs șicanelor de tot felul față de români. Așa de pildă în ziua de 9 Aprilie seara mergând dl profesor Gh. Feier la cassa de bilete unde servea directorul, i s'a răspuns că nu are bilete, dar în același timp s'au servit o mulțime de bilete la

streini de neam. Văzând dl Feier că toți capătă bilete iar el nu poate căpăta nici barem bilet de stat, s'a revoltat și a cutezat să spună în țara românească, profesor român, că e dureros lucru, când toți ovreii primesc bilete, iar el profesor nu poate primi dela un cinematograf care poartă numele unui prinț român. Atunci dl locot. Petrini Constantin din reg. 2 Art. de Munte din Ghrela azi transferat la Focșani, care se găsea lângă dl Feier cu logodnica sa, fiică unui ovreu din localitate, s'a amestecat în discuție cu dl Feier și i-a tras o palmă ca să-i facă pe plac d-șoarei logodnice și apoi a fugit.

Ofițerul la toate popoarele din lume este *intruparea celui mai exclusivist naționalism și patriotism*, sentimente superioare și veșnice, *legate strâns de ființa unui neam, care prin ele trăește în veci*, sau moare. Acestor sentimente este subordonat și materialul, trecătorul și pur personalul sentiment de dragoste al unui ofițer față de logodnica sa streină de neam. Gestul dlui Petrini ca ofițer este un gest necavaleresc din punct de vedere național și nepatriotic. Palma dată unui profesor preot este un semn de inconștiență națională și degradează uniforma românească. E rușinos lucru ca un ofițer care a stat în Gherla mai mult timp și nu a găsit de cuviință să facă vizita nici unui fruntaș român din localitate, sau să sprijinească frumoasa activitate culturală a școlilor și a Astrei, a aflat de cuviință să se prezinte unui profesor pe care

nu-l cunoștea, cu o palmă dată în mod laș. Nu crede domnul Petrini că e o *crimă națională* ca pentru o ovreică să lovească pe un cinstit și pașnic profesor obosit de munca grea educativă și înflăcărat, cu toate acestea, de idea națională?

Credem că e prea scârbos cazul și simptomatic. De aceea îl dăm în vileag cu rugămintea ca *colegii și frații noștri dela Focșani unde s'a mutat acest domn să-l ia în primire* așa cum se cuvine și așa cum noi nu l-am putut primi fugind de noi.

Trebue să știm și aceea că conducătorul cinematografului menit să propage cultura românească, încurajat de făpta domnului Petrini și pentru a ironiza românismul și naționalismul degradat al Românilor din orașul Gherla unguresc, armenesc, ovresc, a doua zi seara a rulat la cinematograf filmul: „*Cel ce capătă palmele*”. În zadar au protestat unii domni, el a continuat să ruleze acest film mai multe seri după olaltă. Și tot ca să ne jignească întrebunțează pe afișe o limbă atât de pocită încât îți vine greață când o ceteste.

Să învețe domnul Petrini din atitudinea streinilor față de noi mândrie națională, patriotism, și iar patriotism.

Semnătura profesorilor:

I. Beran, profesor. Aurelia Suci, directoarea șc. normale de fete. Silvia Balint, învă. Margareta Bria, secr. șc. norm. D. Pop, prof. Maria Pioraș, măiastră, școalei normale. Eugenia Rusu Pioraș, învă. șc. prim. Aurel Pop, directorul școlii normale. Vasile Popp, prof. la șc. normală. Emanoil Pioraș, prof. lic. Andreiu Berinde, secretar la lic. Mia Berinde, cassieră. Traian Sabou.

Alte constatări triste prin județul Someș

În numărul ultim al revistei, sub acest titlu, în fuga condeiului am demonstrat cu câteva cazuri precise starea de plâns în care se află o parte a județului Someș. Evident, această situație din nenorocire este generală. Câteva scrisori pe cari le-am primit zilele acestea ne dovedesc cu prisosință că marea majoritate a locuitorilor sunt în cunoștință de primejdia pe care o prezintă urmașii lui Iuda resfirați în număr mare printre creștini. Așa bunăoară un intelectual din partea locului, foarte indignat și pe bună dreptate, relevă faptul că comunele sunt direct ardate jidanilor. Notarii cercuali (secre-

arii), funcționari folositori când sunt creștini, în regiunea despre care vorbim, chiar dacă se întâmplă să fie transferați când sunt prinși cu mâna în... sac, se știe di'nainte că locul îl va ocupa un nou democrat cu caftan și nici când nu se întâmplă altfel. Aceasta bine înțeles totdeauna se aranjează cu încuviințarea și sprijinul autorităților județene. Venind vorba despre aceștia și fiindcă cunoaștem unii dintre domni cari la rândul lor subarândează județul le adresăm o cerere cât se poate de legitimă: să aibă bună voința a controla în cadrele regulamentare subalternii cari exasperează populația și

fără aranjamente să aplice dispozițiile legale. Aceasta cu arăt mai mult cu cât îndrumarea funcționarilor la cinste și legalitate este o datorie de prim ordin.

Opera constructivă pe care M. S. Regele dintr'un înalt spirit de dreptate socială prin Reforma agrară a inițiat-o lăsând desărvârșirea ei în sarcina unor anumiți funcționari, suntem în măsură să spunem că în județul Someș, sau cel puțin în comunele Negriștești, Breaza, Boereni a fost rău aplicată; să nu zicem altfel. La timp oportun s'ar putea să înlocuim termenul de „rău“ aci întrebuițat, pentru moment ne mărginim a ne arăta nemulțumirea și alături de noi avem pe toți acei năcăjiți cari din mult trâmbițata Reformă agrară s'au ales cu petecul de pământ, cumpărat pe bani greu muncii dela „Vameșul“, un jidan orijinar din Reteag.

Domnul G. Rus actualul prefect, despre care ne amintim că oarecândva era „frate cu țăranul oropsit“ și mi-a dat chiar câteva dovezi, ar face o faptă demnă de neamul din care face parte, dacă și-ar plimba puțin oasele prin comunele amintite și apoi ar descifra dosarele Reformei agrare, încheiate cu concursul — după cât știm — binevoitor al latifundiarei vād. lui Bethlen.

Tot astfel maltratându-și trupul

Aspecte ovrești din Gorjiu

Scriu aceste rânduri mânat, de o stare bolnavă și nenorocită, în care a căzut un frumos ținut al românismului, Gorjiu.

Am trăit până acum un jumătate de secol într'o adevărată viață curată românească. Citesc cu mâhnire o pagină din trecut și rămân amarăt la neamurile de azi! Și noi prin noi înșine, nu ne putem trezii, nu suntem în stare de-a scutura din umeri năpârca străină care ne-a încătușat. Oare, de sub poalele bătrânului Parâng, de unde acum o sută de ani a pornit cea mai frumoasă mișcare națională românească, nu s'ar mai putea trezii strănepoții acelora în sângele cărora a clocotit răzbușnarea contra a tot ce nu e românesc? Până acum douăzeci de ani, nu prea pătrunsese picior de ovrei, astăzi o cloacă puchioasă de perciunați s'au prins ca scaiul și sug de pe pielea bietului plugar gorjan.

Ce rost au Habereștii, Penhaseștii, Marcușii, Wecslerii, Mohnblații, Burneștii, Aladjemii, Soimuleștii, s. a. atâți de mulți încât te îngrozești?

chinuit de vremuri va constata, suntem siguri, că într'o comună complectamente locuită de analfabeți, cu o școală frumoasă, învățătorul fiind totdeauna „cu puterea“ nu se simte dator a ținea cursurile obligatorii cu copii. E o situație, mărturisim cuprinși de o explicabilă îngrijorare, care nu trebuie să mai dăinuiască. A lăsa câteva sute de familii să crească într'o continuă sălbătăcie, fiindcă învățătorul „face politică“ este o adevărată crimă.

La fel nu e lucru cinstit ca copiii, când sunt în școale, să se delecteze la cântările bețivilor îndopați cu otravă de slujile Talmudului. Dacă guvernarea de tristă amintire a găsit cu cale să încuviințeze în satele românești asemenea anomalii, nu însemnează că și guvernarea românească trebuie să tolereze aceasta. Cărciumile jidanilor instalate în porțile școalelor și a bisericilor trebuiesc înlăturate, altfel vom avea prilejul să constatăm că odată cu învățătorul intră și elevii în cărciumă. Ar fi un caz fără precedent, o putere magică a împiedecat să se producă până acum; aceasta nu exclude puțința să se întâmple de acum înainte.

Acoperind spațiul rezervat în revistă, vom continua în numărul următor.

At. Motogna.

mâni suntem tot „goi“, huliți și blestemați de neamul puchios ovresc. Dar, de ce oare noi nu suntem în stare de-a munci în toate direcțiile? Suntem buni numai pentru a fi slujbași ori a fi stâlpi de cafenele.

Ne este rușine să fim și noi negustori, ori comisionari voiajori? Pentru ce lăsăm toate celelalte ramuri de o activitate economică pe mâna evreilor.

Iată întrebările care s'au pus și se pun mereu, dar care, cu destulă mâhnire, până acum nu și-a găsit soluționarea.

Sunt oare mai pricepuți, mai harnici, puchioșii de jidani?

Se știe că evreii din vechime au fost cei mai stricați și dezăzuți oameni, bolile cele mai cumplite ei le-au adus în Europa, la ei doară a fost o Sodomă și o Gomoră.

Iar noi, de, popor blând, civilizată trebuie să lăsăm jivinele să ne muște, să ne roadă sufletul, și primim bucuria să ne adăpăm cu plăcere și cu multă lăcomie la bunătățile pe care un puchios de jidan ca Max Soimulescu le împarte, cum s'a întâmplat la bufetul dela balul funcționarilor publici din Gorjiu ținut în seara de 30 Ianuarie 1926, pentru ce? Pentru că altfel Domnul Max Soimulescu este în stare să ne reclame la Liga Nașionilor și ce ar zice atunci U. E. P-ul jidovesc.!

Au mâncat, bieții funcționari, au băut gorjenii noștrii, de lumea nouă, din mâna puchiosului de jidan; iar acesta mulțumit că și-a făcut afacerile a răs, a incasat și s'a bătut peste burtă „cu ai noștrii“.

Nădăjduim că cel de sus, tot are grijă și măcar plugarul gorjean o mai pășira în el din sângele celor dela 1821 și 48!

Dar jidanii sunt tot cu noroc. Știu ei cum să învârtească ghișeuțul.

Politicianii noștri dela Gorjiu, fac frumoase afaceri de păduri, tot cu jidanii, senatorii se pupă în bot cu ovreii dela „Carpatina“, care au secătuit și furat pe nimic pădurile bieților novăceni; gorjenii: deputații stau cot la cot cu toți hahamii și fac pe nașii tuturor Nathanielor, ce ori cât s'ar boteza, tot jidan spurcat rămâne; deși un naș, mare politician cu vază om de știință va găsi de cuviință să-și pupe finul după botez, pe care sigur că l'a pupat... și mai înainte.

Și tot astfel dispare cu timpul, frumoasele noastre obiceiuri, ne vinдем și ne înstrăinăm sufletul tuturor Segalicilor sau al Weinfeldzilor, nespălați de jidovi, care în loc de

„Doina românească“ sau de „Deșteaptăte-Române“ ne vor face să cântăm cu ei împreună: „REBETI-NUL“ jidovesc.

Iată de ce jidanii își fac afacerile, și râd de noi . . .

Am scris aceste rânduri, copleșit de mâhnirea care mi-a apăsât sufletul de bun român, în frigurile care m'au cuprins la viziunea pericolului jidovesc pe care noi nu-l înțelegem, însă acum da.

L. A. N. C. a pătruns în Bihor

Intruniri însuflețite. — Participă mii de țărani. — Se înființează sute de organizații comunale.

Continuând activitatea de propagandă începută, Comitetul Regional din Cluj al L. A. N. C. a întocmit un plan de operații, pentru lupta, care va avea să facă cunoscute *pretutindeni* ideile noi și salvatoare ale mișcării național-creștine. Ca prim obiectiv a fost fixat județul Bihor, căci aici țărănimea analfabetă este condusă de câțiva demagogi venali și exploatați de Jidani, cari din cărciumile lor, unde falsifică și otrăvesc beuturile spirtoase, conduc opera de stârpire a falnicilor păduri bihorene, — care ca azi, mâine nu vor mai exista. Afară dacă numai totul nu se va schimba încă la timp.

Ca cea dintâie comună, în care s'a început lupta aceasta de mântuire, a fost ales

Bulzul

În ziua de 19 Aprilie a. c., la ora 11 a. m., s'a ținut aici o mare întrunire, la care au participat 3-400 țărani cu drapelul „Ligei“ în frunte. Din partea conducătorilor „Ligei“ au luat cuvântul dnii prof. *I. C. Cătuneanu* și prof. *Titus Malai*, precum și studenții *Lascu* și *Ivan*. În numele localnicilor a mulțumit păr. *Ciuhandra*, îndemnând pe țărani să se țină de jurământul sfânt, pe care l'au depus cu toții. În fruntea comitetului comunal, nou format, a fost ales în mijlocul unei mari însuflețiri, păr. *Ciuhandra*.

După masă la ora 2 propagandiștii au sosit, cu trenul la

Bratca

În gară au fost salutați, cu urale neconținute, de către poporul, venit cu steagurile „Ligei“ în frunte. În numele lor a vorbit, foarte impresionant, țărănul fruntaș *Groza* din Valea Neagră și păr. *Groza* din Lorău.

În piață a fost o mare întrunire, la care au vorbit dnii prof. *Malai*, stud. *Lascu*, prof. *I. C. Cătuneanu*.

Ce mai așteptăm! Un popor latin, dela Gurile Dunării, nu poate sta cu mâinile încrucișate, nu putem trăi ca popor românesc, decât numai păstrându-ne acest caracter etnic de puri latini, vom putea dăinui ca popor Românesc și în viitor de stânca căruia se vor sparge ca valurile, puhoiul jidovesc așa precum s'au spart hoardele barbare care au năvălit acum aproape două mii de ani peste noi.

Demonul

întrunire la

Beliu

În mijlocul pieței s'au strâns câteva mii de țărani, veniți *din 60 de comune*, în fața cărora au vorbit dnii prof. *Malai* și stud. *Lascu*. Intreaga asistență a depus jurământul. S'a constituit un comitet, alegând de președinte pe dl *Gh. Rusu*.

Miercuri seara propagandiștii au plecat spre Beiuș. În drum s'a atașat și dl prof. *Cătuneanu*, care venise din Cluj. În gara din

Beiuș

Fruntașii ligiști au fost primiți de foarte multă lume. Într'un discurs avântat și bine simțit dl prof. *Bușița*, priceputul președinte a L. A. N. C. din Beiuș a salutat pe distinsii oaspeți. A răspuns, vădit mișcat, dl prof. *Cătuneanu*. În discursul său însă Dsa a atins și rolul antipatriotic al partidelor politice, în ce privește atitudinea față de marea luptă național-creștină. Aici a fost însă intrerupt de către dl *Maiorescu*, banchierul „naționalist“, care văzând că i se duc pe gârlă toți banii, pe care și-a investit în propaganda electorală, pentru a se vedea în parlamentul țării alături de Stere și Adolf Stern, — a sărit, ca înțepat. A fost însă huiduit de țărani adunați, pe cari „democrația integrală“ nu-i mai poate mulțumi. Ce să-i faci. Tempora mutantur.

Joi, în 15 Aprilie a. c., s'a ținut în piața Beiușului, marele „meeting“ la care au participat vre-o 70 de comune d.n plasa Beiuș.

De pe o estradă, frumos împodobită cu scoarțe și verdeață, au vorbit, dnii stud. *Lascu*, prof. *Malai* și *I. C. Cătuneanu*. A urmat depunerea jurământului. Pe urmă a vorbit admirabil, dl prof. *Bușița*. Ca cel din urmă a vorbit țărănul fruntaș *Mihai Macavei*. El declară că dl *Maiorescu* a plătit vre-o câțiva țărani, ca să huiduiască pe „cuziști“. Și el a fost printre aceștia. Însă el vede că „Liga Apărării Naționale Creștine“ singură poate scăpa Țara. De aceea el, de acum în colo ține cu „Liga“. Toată asistența a rămas adânc mișcată de această spontană și sinceră isbucnire a instinctului de cinste, pe care îl are țărănul român.

După întrunire a fost un banchet. Seara fruntașii „Ligei“ au sosit la

Oradea

În restaurantul Szécsenyi s'au adunat toți studenții români și creștini din Oradea. Dl prof. *Cătuneanu* a ținut o conferință luminoasă, ară-

Părintele *Malai* a luat jurământul la 3—400 oameni, cari s'au constituit într'un comitet, în frunte cu păr. *Groza*.

La ora 4 p. m. a fost o altă întrunire în comuna

Beznea

Aici conducătorii „Ligei“ au fost primiți iarăș de multă lume, în frunte cu păr. *Bere*. Au vorbit dnii prof. *Malai*, stud. *Lascu*, precum și dl prof. *Fodor Petru*, președintele Comitetului Regional a L. A. N. C. din Oradea-Mare. Și aici, sute de țărani au depus jurământul „Ligei“.

Seara ligiștii s'au reintors la Bratca, unde au fost găzduiți în casa ospitalieră a dlui prof. *Fodor*.

Luni, în 12 Aprilie, s'a ținut o întrunire admirabil reușită la

Negreni (Fechetău)

Aici, dl prof. *Malai* și stud. *Lascu* au vorbit în fața alor 3—4000 de țărani, veniți din zeci de comune.

Este semnificativă întâmplarea, că în timp ce se ținea întrunirea, un automobil cu propagandiști țăraniști a fost atacat, cu pietre, de țărani revoltați, cari strigau: „Nu ne trebuie partide politice!“ Cu toții au depus, pe urmă, legiuitul jurământ al „Ligei“.

La masă propagandiștii au fost găzduiți la dna *Filip*.

Seara, cu toții au sosit la Oradea. Aici s'a ținut o consfătuire la mensa studentească, la care au participat aproape toți studenții români și creștini dela Academia de Drept. Cu toții au depus jurământul sfânt al „Ligei“. Pe urmă studenții s'au re-partizat și organizat în puternice echipe de propagandă, cari vor avea menirea să continue lupta începută. S'a colectat și un prim fond de propagandă, din contribuțiile benevole ale studenților.

Marți propagandiștii s'au odihnit la Oradea. Miercuri, s'a ținut o mare

tând multiplele și variile aspecte ale marelui pericol jidovesc și demonstrând afirmațiile sale cu nenumărate exemple din doctrina și literatura național-creștină. Pe urmă a vorbit stud. *Lascu*, infierând eșirea donchișotică a fițiucei naționalist-lazaristo—socialisto—sioniste „Dreptatea”, față de mișcarea „cuzistă”. În fine au mai vorbit dnii prof. *Malai* și *Fodor*. În numele studenților a luat cuvântul dl *Silviu Andru* asigurându-i de tot devotamentul și abnegația studențimei luptătoare bihorene.

Vineri, s'a ținut o mare întrunire la

Tileagd

la care au participat 32 comune cu vre-o 3000 de țărani. Au vorbit dl prof. *Cătuneanu* și *Fodor*. A urmat depunerea jurământului. S'a ales un comitet în frunte cu păr. *Malița*.

În aceeași zi, un alt grup de propagandiști a ținut o întrunire la

Marghita

În restaurantul gării au fost primiți de către dl *Pavel Holția*, proprietarul restaurantului, care după o cuvântare inimoasă, i-a invitat la masă.

După masă s'a ținut 2 mari întruniri, în cele 2 pieți ale comunei. Au vorbit dnii Prof. *Malai* și stud. *Lascu*. Toți țărani prezenți au depus jurământul. E caracteristic că ura contra jidanilor e atât de mare, în acesta regiune, încât și țărani *unguri* au declarat că și ei sunt gata să lupte pentru „kamposkereszt” contra jidanilor, cari sug vloga mult oropsitului Bihor.

S'a ales un comitet, în frunte cu dl *Aurel Boțoc*, președintele federalei „Crișului”.

După aceste întruniri toți propagandiștii s'au reîntors la Cluj, cu inima mulțumită că au putut aprinde făclia luminei în bezna Bihorului.

Rep.

Decorațiile

Pe vremurile înainte de război exista la toate popoarele culte un obicei sau mai bine zis o manifestare exterioară față de persoanele meritoase, cari s'au distins pe terenul literar, medical, politic, tehnic sau social, aducând servicii reale civilizației umane în general și în special națiunii din care făcea parte. Acest obicei consta în acordarea unei decorații celui merituos de către autoritățile locale, de către guvern sau de Majestatea Sa Regele. Cu ocazia acestei decorații se aranjau mari serbări, la cari asistau: oficialitatea, prietini, rudeniile celui sărbătorit, se țineau discursuri preamărind pe sărbătorit. În cursul războiului mondial mentalitatea aceasta s'a schimbat. Decorațiile se distribuiau acelorora, cari au distrus mai mult din cecece s'a clădit în timp de pace. Acei, cari făceau mai multe victime omenești în rândurile vrăjmașilor erau mai preaslăviți. Așa era mentalitatea care domina în război.

A trecut războiul cu toate distrugerile, mizeriile, păcatele, crimele sale. Suntem în perioada de refacere. Rănilile cauzate de acel măcel nu s'au cicatrizat încă. Prigonirile șinghiuirile, maltratările Românilor ardeleni suferite din partea Ungurilor, Evreilor sunt încă proaspete în memoria noastră și deja asistăm la manifestarea altei mentalități bolnavicioase, care se îndeletnicește cu acordarea de decorații acelorora, cari

și-au trădat neamul, cari și-au pomenit frații și țara, cari au fraternizat cu dușmanii noștri seculari.

Azi se dau aceste decorații de fostul guvernul liberal zis și național dușmanilor, asupritorilor noștri seculari, cari ne-au încătușat atâtea secole de rând, cari în cursul războiului ne-au trimis intelectualii noștri în închisorile Seghedinului și la spânzurații, când în același timp copii, părinții, frații noștri mureau prin Galiția și pe frontul italian în serviciul armatei dușmane.

Întrebăm guvernul ce merite și-au câștigat acești indivizi pentru neamul românesc și pentru țara noastră câștigată prin martirajul nostru și jertfele aduse de neamul românesc. Oare în aceea constă meritul lor, că ne-au maltrat, batjocorit, șinghiuit înainte de război și în tot cursul războiului? Medicii străini sunt decorați azi pentru că în cursul războiului ne trimiteau frații pe frontul de luptă cu rănilile încă nevindicate, iar pe acei răniți și bolnavi pe front îi lăseau pradă morții fără să-i îngrijească și să-i trimită în spitale.

Guvernul liberal și slujbașii săi n'au știut să apere interesele naționale ale poporului român, ci s'a făcut caraghios și odios înaintea Românilor de cinste și de treabă decorând pe acei străini, pe cari și Ungurii i-au decorat, fiindcă au fost buni patrioți, soldați disciplinați ai

ideii unitare de stat maghiar și ca atare au știut să maltrateze pe Români ardeleni.

Să ne răspundă partidul liberal și acei domni din orașul Arad, cari au propus pentru decorație străinii de mai jos, ce merite deosebite au acești străini pentru Neamul românesc și Țara românească de s'au propus pentru decorație, sau au fost propuși numai din motive personale de partid cunoscute autorităților locale, cari au făcut aceste propuneri.

Nu este oare o crimă față de poporul român decorarea acestor indivizi?

Astfel stând lucrurile, credem, că Români de cinste și de omenie nu cu multă bucurie au primit aceleași decorații, pe cari le-au primit și străinii și credem, că acești străini nu se împacă cu ideea ca să poarte aceste decorații, pe cari le poartă trădătorii și călăii Neamului.

Iată lista acelor străini din Arad, decorați de guvernul liberal înainte de plecare:

Adler Andor comerciant;
Alföldi Pavel;
Dr Boross Ludovic comerciant;
Frago Rudolf director de bancă;
Fejér Gavrilă director de bancă;
György M. comerciant;
Heller O. comerciant;
Laslo Desideriu director de bancă;
Maiowitz M. comerciant de lemne;
Dr Racz Alexandru director;
Stern Iuliu directorul general al firmei Naschitz, care nici nu este cetățean român;
Vigyazó Ludovic director de fabrică.
Toți aceștia au primit meritul comercial și industrial clasa I.
Rado Iuliu comerciant;
Reich Anton comerciant;
Reinhardt Iuliu comerciant și
Szabo Adalbert comerciant au primit meritul comercial și industrial clasa II.
Dintre medicii din județ au primit 4 Jidani meritul sanitar clasa I. și numai un Român.
Trăim oare în România sau în Palestina?

Dr. Cosma

Un spion jidan la Cantina Studenților din București. Aflăm din sursă sigură, că individul *Alexandru Valenberg*, jidan din Gherla s'a introdus, prin înșelăciune, la Cantina studenților din București (Bulevardul Carol 17), ca *secretar economic*, pretextând, că este creștin. Avizăm pe cei interesați, că se păzească de acest periculos spion al Cahalului, care este jidan sadea.

† Ilie Dobrotă

În dimineața zilei de Sf. Gheorge a. c., când toate casele satelor noastre, sunt împodobite cu verdeața fagului, numai o singură casă într'un colț, îndepărtat al Ardealului, era îmbrăcată în negru mohorât, pentru că unul din membrii ei, în aceea zi, s'a stins din această lume.

Satul e Poiana-Sibiului, iar casa ea neuitatului părinte al aceluia sat, Ilie Dobrotă, dela a cărui moarte nu s'a împlinit anul.

Din această casă îndurerată, numărul membrilor ei, s'a împuținat cu unul. Tinărul elev, Ilie Dobrotă a murit în floarea vârștii sale. A murit fără să fi fost bolnav, în spitalul Sighișoara, după o suferință de 2 zile, de „aprinde de plămâni.“

A fost un tovarăș de suferințe dela începutul acestei mișcări al cărei însuflețit și credincios ostaș a rămas până în ultimul moment al vieții lui.

Din primul moment când s'a dat semnalul redesteptării naționale, el și-a dat seama că datoria lui este, să fie printre cei dintâi în această luptă. Luptând cu necazuri, mai ales materiale, peste cari trecea cu ușurință, ajungând până la sacrificiu, și-a dat întreg obolul său pentru binele unui Neam, care trebuia scos dela calea pieirii, pe care apucase. Soarta însă a fost nemiloasă cu el și n'a avut să-l lase să ajungă acolo de unde ar fi putut aduce mult bine pentru noi toți.

Fiind încă la liceul din Orăștie și locuind la părintele Moța, adeseori

și-a răpit timpul de odihnă pentru ca prin manifeste și broșuri să răspândească lumina în mijlocul țăranilor, pe cari îi avea atât de drag.

Încălzit de căldura focului care ardea în casa părintelui Moța, a depus o întinsă și bogată activitate între colegii săi, întemeiând cea dintâi „Frăție de cruce“ din Ardeal și punând bazele unei frumoase biblioteci și-a unui steag care falfăia pe străzile Orăștiei și pe ulițele satelor vecine, ori de câte ori era de lipsă. E demn de amintit că atunci când Corneliu Z. Codreanu era judecat la T.-Severin, el împreună cu alți colegi, s'au dus într'o comună vecină și în fața altarului s'au rugat lui Dzeu, pentru achitarea fratelui lor mai mare.

Trecut la Odorheiu, n'a încetat cu activitatea sa, căutând în tot momentul să-și afirme cu tărie și curaj păreri și simțămintele sale românești, — formând curentul naționalist în mijlocul colegilor săi.

Cei cari l-au cunoscut, la auzul morții lui, vor vărsa o lacrimă de durere, pentru că nu s'a stins numai un suflet de om, ci un suflet de Român, care putea fi de cel mai mare folos Țării și Neamului său.

În fața gleei reci a mormântului de curând închis, se cuvine cu toții, cari știm suferințele unui credincios luptător să ne descoperim pios și făcându-ne semnul sfintei cruci, să zicem creștinescul:

„Dumnezeu să-l ierte!“

APEL

Către studenții români din Italia

În ziua de 23 Ianuarie 1926, Societatea „Aurel Vlaicu“ a studenților Români din Torino și Societatea Academică „Dacia Traiană“ din Roma au fondat „Federația Națională a Studenților Români din Italia“.

Înțelegând nevoile studenților Români, cele mai vechi Societăți studențești române, în perfectă înțelegere, au înființat Federația care va reprezenta studenții români din Italia.

Federația streină de ori ce curent politic, are scopul de a apăra interesele morale și materiale ale studenților români din Italia. Una din preocupările Federației va fi aceea de a rezolvă cât mai favorabil chestiunea examenului de Stat care pe străinii, ce nu vor să prefeseze în

Italia, nu-i poate privi întru nimic.

Federația va menține contactul între studenții Români din Italia și colegii din țară și celelalte asociații studențești Românești din streinătate, — și va sta în legătură permanentă totodată cu principalele Asociații studențești italiene.

Cunoscut fiind unul din mijloacele cele mai eficace de apropiere între două popoare este schimbul de studenți Federația ca unitate de idei și conducere, va putea rezolvi această problemă în mod mai fericit în ceia ce privește Italia și România. Conform Art. 3 alineat. C. al statutului, Federația va da tuturor acelor cari i se vor adresa toate informațiile asupra Universităților și Școa-

lelor superioare italiene și românești, asupra condițiilor de traiu în diferitele centre Universitare, sfaturi asupra călătoriri și în general asupra a tot ceia ce este în legătură cu viața studentescă în Italia și România.

În sfârșit Federația va încerca să demascheze și să contrabalanseze propaganda condusă de dușmanii noștri contra poporului Românesc.

Pentru a cunoaște însă nevoile studenților români din diferitele centre universitare italiene și pentru a putea câștiga informațiile necesare, facem apel călduros tuturor eventualelor societăți studențești românești din Italia și tuturor studenților Români izolați în ori care centru universitar italian, să caute a se înscrie cât mai neîntârziat în Federație, considerând-o aceasta ca o datorie morală și națională. Federația promite sprinjinul ei tuturor componenți și cere ajutorul lor.

O societate studențească poate intra în Federație dacă împlinește următoarele condiții (Art. V.)

a) Membrii să fie titrați Academici ori studenți Români rezidenți în Italia;

b) **Activitatea Societății să nu fie în contrast cu „Uniunea Națională a studenților români“ (București).**

Pentru admitere, o Societate va trebui să adreseze Secretariatului General al Federației. (Roma, Via della Copele, 72 A.) o adresă alăturând un exemplar al Statutului Societății și lista tuturor membrilor ei cu specificarea funcției care ocupă sau a studiilor cari le urmează (Art. VII)

Studenții izolați din ori care centru universitar, pot intra în Federație prin una din Societățile federate existente în alt centru (de oare ce unicii membri ai Fed. sunt Societățile Federate. Acești studenți pot fi membrii activi externi ai unei societăți, făcând cerere la care vor alătura un certificat din care să se constată că e Român înscris la o Universitate sau o școală superioară echivalentă italiană (sau că e titrat academic.) Aceste cereri trebuiesc adresate președintelui Societăților „Aurel Vlaicu“ la Torino (Via dell' Ospedale No. 32 sau „Dacia Traiană“ la Roma, (Via delle Coppelle No. 72 A.)

Drept încheiere, amintim că obligațiile financiare ale studenților față de Federație sunt foarte modeste.

Convinsi că apelul nostru va avea răsunetul adevărat, recomandăm tuturor celor interesați să se pună în

legătură cu Secretariatul general al Federației sau cu Societățile noastre în cel mai scurt timp; pentru că în a doua jumătate a lunii Aprilie să se poată face alegerile definitive ale Comitetului Central.

Roma, 10 Martie 1926.

Pentru Comitetul Central provizoriu :

Preș. Soc. „Dacia Traiana”
ss. Ion Zadik

Preș. Soc. „Aurel Vlaicu”
ss. Victor Ungurean

Secretar General:
Teodor Hotăran

Reflexii

Unul dintre cei șapte înțelepți ai Greciei, Solon, și-a rezumat concepțiile sale de guvernare a unui Stat în următoarea sentință: „Guvernarea perfectă este aceea, unde insulta dusă unui cetățean ar fi simțită de toți”.

Nu voi reflecta asupra adâncimei de înțelepciune și de simț patriotic ce se află în această simplă propoziție, căci gândurile mari totdeauna sunt simple, ci cu o amară strângere de inimă voi privi în lumina ei, câteva fapte din zilele mari și mici, pe cari le trăim.

De patru ani studențimea română pare că luptă în nuniele crucii și al simțului de rass împotriva aceleiași puteri, care a ispitit pe lacoma Eva să muște dintr'un măr. După ce asemenea Evei, Jidanii și-au căutat oameni calificativi cu un adjectiv de nouă proveniență „manciu”, au cerat să opună stavilă puhoiului. Dar precum o lavină doboară în drumul ei și stejarii, nu se putea ca scaietul să rămână neatins și astfel Manciu a căzut. De pe urma lui a rămas doar un automobil fără stăpân și o scârbă unanimă...

Și-au zis atunci Jidanii „trebuie tăiat răul dela rădăcină” — căci tot ce e bun pentru noi e rău pentru ei și invers — și atunci au pus la cale atentatul împotriva dlui prof. A. C. Cuza. Nu voia mai comenta acest fapt când gravitatea și urmările lui le-au rezumat atât de sobru stud. Urziceanu printr'o apăsare a degetului arătător pe trăgaci. Dar mă refer la Solon și întreb: Au simțit oare aceia, cari trebuiau să mai păstreze încă fiorii și desgustul exploziei mașinei infernale a lui Max Goldstein, insulta adusă acestui bun român? Au protestat oare, colegii dlui prof. Cuza împotriva acestor insulte aduse unei catedre românești și unui coleg al lor, căruia nu-i poți găsi o mai frumoasă calitate decât aceea, că tot făcând politică totuș a

rămas sărac?... Hotărât lumina sentinței lui Solon face abatere dela legile fizice se pare că vine spre noi cu iuteală înfimă. Ceeace îmi vine însă acuma în minte este Curtea cu jurați și achitarea stud. Urziceanu. Acest recent erou este a treia verigă principală a unui medalion sacru. Prin glasul Curții cu juri, întreg poporul românesc care este cea mai mare putere, l'a achitat cu cinste și cu mândrie.

...Dar noi, cari reflectăm acestea suntem tineri și cultivăm cea mai tânără virtute: sinceritatea. Spunem deci deschis: suntem capabili nu numai să condamnăm ci vom ști să purcedem așa încât cei ce ridică sabia de sabie să piară.

În țara noastră agricolă și mănoasă, țăranul care vorbește puțin dar muncește mult, când face orice alegere, atunci deosebește tot ce e rău de ceace e bun, alege neghina din grâu și o aruncă. Guvernamentalii noștri ar putea învăța atâtea lucruri din acest principiu luminos, dar cu ocazia alegerilor comunale printr'o ciudată ironie a soartei ei s'au gândit să facă tocmai invers. Au ales — căci ei au ales și nu votanții — neghina jidovească și în loc s'o arunce au pus-o pe poliță ca să domineze și mai bine masa asupra căreia se apleacă Românul istovit de muncă.

Pe vremuri Romanii aplicaseră cu succes un principiu ca „divide et impera” și înțelepciunea istoriei a putut să înregistreze admirabilele urmări ale acestei practice. Azi dintr'un spirit evident de ostilitate față de tradiționalism noi îi unim și în propria noastră casă, le dăm voe să ne poftescă ei a ședea. Și ca o urmare a acestor lucruri sunt sceptici, cari nici nu se mai miră de cele ce prevăd. Dar în această țară nu sunt numai sceptici. Acea tinerime îmbătrânită în necazuri, care își iubește mai mult țara decât o urâsc jidovii, n'a rupt firul tradiției. Antisemitismul, pe care îl susține și îl duce spre țintă această tinerime nu este o fermentație trecătoare a unor împrejurări sociale curente.

Nici când noi n'am uitat accentele jalnicei „Doine” a lui Eminescu și nici versurile lui Moș Creangă, care deși n'a citit „Protocoalele Înțelepților Sionului” scria:

Iasmele otrăvitoare
Duhul rău și necurat
Vai! destul ne-au supt puterea
Și viața ne-au secăt

De pe ochii voștri rupeți
Pânza 'ntinsă de dușmani
Voi cu inima creștină
Nici un ac dela Jidani!

Acela, care se înșiră sub steagul „svasticeii române” aude fără să vrea și îndrumările înțelepte ale trecutului și tânguirile prezentului.

În munții urmașilor lui Iancu atâția orfani și mame plâng pe urma jidovilor, dar Dzeu le numără lacrimile și noi le încreștăm fiecare nedreptate ce li se aduce. *Judecata eternă e în conștiință și sentința ei grea și-o rostește fără șovăire ziua și noaptea.*

Ori de câteori ne întoarcem fața și privim spre locul de care ne leagă o mai mare dragoste, totdeauna privim spre fața țăranului arsă de soare și de vâltoarea luptelor ce ne aduc în minte Mărăștii și Mărășeștii. Pentru acest simbol de ordine și de virtute studențimea a făcut și face mult. Cu vorba și cu scrisul totdeauna am cerat a-i arăta situația și felul de orientare ce trebuie să-l ia în mijlocul atâtor turburări actuale.

Dar primejdiioasele semne ale răului și ale binelui, cuvintele, nu sunt numai în posesia noastră. Prin multe sate se abat „domni”, cari dintr'o convingere ce nu poartă cu sine nici măcar iluzia existenței ei, cearcă zic ei, să scoată pe țăran din bigotism. Noi întindem tuturora, cari se atașează la noi un steag, pe care se află scris Hristos și pe care în loc de pajură se află crucea izbăvitoare de suferinți. Până când la orașe și orașele se întind lanț seratele „purim” ale jidovilor cu cântări de cuplete și cu dansuri moderne, destinând venitul pentru scopuri jidovești, noi strigăm spre sate la aceia, cari o să ne înțeleagă mai deaproape „Preoți cu crucea 'n frunte!”

Se știe ce dispație și ce diversitate există între psihologia individului și aceea a masselor. Psihologia masselor nu este totalitatea psihologiilor individuale precum mentalitatea unui om nu mai este aceeași când e luat într'un vârtej de idei, cari merg spre aplicare. Liga A. N. Creștine este o societate, care sprijinită pe rațiune întocmai ca și religia lui Hristos se manifestă, cuce-rește, creiază și progresează uimitor prin acelaș „genie de christianisme” care este sentimentul. Aiceea nu mai există când e vorba de sentiment, diversitate psihologică între individ și masă.

De acum s'a încheiat un trecut și se începe o nouă viață. Două noțiuni se precizează dela sine în sufletul fiecărui oștean de sub steagul viitoarelor gloriei. *„Înainte și afară”*. *Înainte, Români, afară jidani!*

Ceterum censeo.

Ion Liviu Hulea
stud. în drept

INFORMAȚIUNI

DELA L. A. N. C.

Din județul Cluj. În ziua de 23 Aprilie s'au ținut marile întruniri populare ale L. A. N. C. în comunele *Frata, Tothaza, Bothaza, Bercheș și Suat*. La aceste întruniri, cari au fost ascultate de foarte mulți țărani, au vorbit d. Valeriu Pop, Căpitan *Beleuța, dr Lazar Isaicu*, asistentul institutului de igienă din Cluj, *Gh. Munteanu și Virgil Racovițeanu*.

În ziua de 25 Aprilie s'au ținut alte două întruniri în comunele *Pata și Boji*, la cari au vorbit d. *Lazar Isaicu, Vidican și Ciocan*.

În ziua de 27 Aprilie s'a ținut un mare „meeting” la *Huedin*. În piața Huedinului erau adunați peste 3000 de oameni, veniți din toate comunele Moșilor năpăstuiți de jidani și jidoviți.

În mijlocul unei călduroase însuflețiri au vorbit d. *Amos Frâncu, Gheorghe Sion, Valeriu Pop, Eremeiu, Furcovici și Potra*.

*

Din județul Someș. În 23 Aprilie a. c., urmă să se țină o mare întrunire a L. A. N. C. în frunțașă comună *Gâlgău*. În vederea acestui scop au sosit d. *I. C. Cătuneanu*, președintele L. A. N. C. din Transilvania, *Peneș*, inimosul comerciant și luptător naționalist, vrednicul protopop *Costea* din Gherla, *Miron Șerb, Micu, Ionel Mureșianu, Ivan Dumitru* etc. Întrunirea a fost împiedecată, cu toate că au venit câteva mii de țărani, cari voiau să asculte cuvântul mântuirii neamului din ghiarele jidovești. Cu această ocazie primpretorul *Rusu* din Ileana a dovedit acelaș zel de jidovit în sugrumarea libertății cetățenești, cum a făcut-o și în trecut. Rușine lui.

Deși întrunirea a fost împiedecată, totuși propaganda s'a făcut prin împărțirea miilor de foi volante și prin discuții contradictorii cu țărani, cari s'au declarat gata pentru lupta începută.

*

Din județul Alba. În 23 Aprilie a. c., s'a ținut o mare întrunire a L. A. N. C. în *Uioara*, la care au participat peste două mii de oameni. Frunțași „*Ligei*”, d. *Amos Frâncu*, marele luptător naționalist prof. *I. C. Cătuneanu*, conducătorul suprem al L. A. N. C. din Transilvania, *E. Pascu* președintele Centrului studențesc „*Petru Maior*” din Cluj și *dr Cornel Circa*, președintele organizației județene a L. A. N. C., — au fost primiți cu o uriașă însuflețire. Cuvântările lor au fost ascultate și viu

aprobate de către numeroasa asistență, care s'a declarat și ea gata să lupte, alături de țărani din toate colțurile țării, pentru a duce la izbândă mișcarea tineretului naționalist. Interpretul acestei voințe a fost frunțașul țaran *Ion Stanciu* din Spân-laca, care a ținut o cuvântare plină de avânt și căldură. Trebuie să remarcăm prețiosul ajutor, pe cere ni l'au dat comercianții *Bratu și Vasconca*, din localitate.

*

Din județul Năsăud. Duminecă, în 25 Aprilie a. c., sau ținut patru mari întruniri în comunele *Sângeorgiu-român* (președinte: *Sohorca Iustin*), *Feldru* (președinte: *Emil Sângeorzan*), *Nepos* (președinte: *Bota Ioan*) și *Rebrisoara* (președinte: *Mihalca Traian*). La aceste întruniri au vorbit d. *I. C. Cătuneanu*, profesor universitar, *Titus Mălai*, prof. acad. teol., *Octavian Mărcuș*, profesor-preot și inimosul președinte al organizației județene L. A. N. C. din Năsăud și *Aurel Eremeiu*. Pretutindeni conducătorii național-creștine au fost primiți cu multă însuflețire.

*

Din județul Turda. Duminecă în 24 Aprilie a. c. comitetul regional din Cluj a ținut întruniri în comunele: *Lunca, Sălcuia de Jos, Baia de Ardeș și Lupșa* comune organizate mai dinainte. În acest turneu dl. *Amos Frâncu* părintele moșilor a fost însoțit de dl. *Valeriu Pop*, căpitanul inv. *Beleuța* și prof. *Mocanu* președintele Ligii din acest județ. Toți moșii sunt aderenți devotați ai mișcării noastre întrucât partidele politice iau adus la sapă de lemn. Ei au rupt definitiv cu politicianii jidoviți și singura lor speranță mai este Liga. Cu toate amenințările și unelțirile ascunse ale partidelor, în sufletul moșului amărât și pășit nu mai intră duhul satanei. La aceste întruniri au luat parte nu numai localnicii ci și comunele învecinate.

Părintele *Manciu* din *Ocolișa* îndemnat poporul să nu ne asculte. Rușine lui! De altcum numele de *Manciu* îl caracterizează de ajuns.

INTERNE

Demisia dlui Aurel Ciortea din L. A. N. C. Iată textul scrisoarei de demisie înaintată domnului profesor *I. C. Cătuneanu*, președinte al Comitetului regiunii Cluj a L. A. N. C.:

Cu onoare Vă rog, binevoiiți a face cunoscut On. Comitet central, regional și local, că în conformitate cu art. 7 al Statutului L. A. N. C. demisionez din cadrele acestei Ligii și deci și din calitatea mea de membru

în numitele Comitete.

Motivul demisionii mele este: credința, că în zilele actuale istorice, în cari o nouă grupare de intelectuali români ardeleni vor să dea o nouă orientare politice ardelenesti, pentru ca să intre în armonie perfectă cu interesele mari, naționale și creștine ale neamului și Țării întregi, — în cadrele acestei organizațiuni, păstrându-mi convingerea și principiile, pe cari am jurat odinioară ca membru al Acțiunii românești, — voi putea să aplic aceste principii cu mai mare efect și astfel voi aduce servicii mai imediate și mai la timp cauzei și idealului, pentru care am muncit în întreaga mea viață.

Primiți, Vă rog, asigurarea distinsei mele stime: Cluj, 28 April 1926, Aurel Ciortea.

Fără comentarii!

*

Autoritățile au început să-și facă datoria. În plasa Bandul de Câmpie, județul Mureș, primpretorul un funcționar corect și bun Român, găsind cârciumele jidovești în murdărie și băutura combinată cu tot felul de ingrediente otrăvitoare, a dispus și efectuat închiderea lor. Iată domnilor primpretori cum se lucrează spre a păzi poporul român de otrava alcoolismului propagat de jidani. Ia lecție, domnule primpretor Russu din Ileana-Mare, protector oficial și interesat al jidanilor din plasa dtale.

*

Din isprăvile prefectului din Turda dl Mihail Moldovan. Noul prefect averescan ia cele mai „strășnice” măsuri împotriva L. A. N. C.

1. A dat ordin secret autorităților să „stârpească” organizația.

2. A oprit pe funcționarii nu numai să facă parte din Ligă dar nici să mai vorbească cu președintele Ligii de acolo căci „zboară”, în timp ce chiar dsa merge în propagandă cu funcționarii dela prefectură.

3. A amenințat pe crășmari cu revocarea brevetului dacă vor adera la Ligă.

4. A reînapiat vechilor proprietari streini loturile de casă date funcționarilor și profesorilor de către comisia agrară.

Să se știe că tot acest prefect s'a declarat înainte aderent al nostru. Judece-l lumea!

*

Procesul Căpitanului Beleuța. În numărul viitor vom publica debaterile procesului bravului Căpitan inv. *Beleuța*, învinuit cu propagandă antisemită. Am amânat aceasta publicare din cauza lipsei de spațiu.